PROCEEDINGS

OF THE

TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

SECOND ASSEMBLY.

THIRTEENTH SESSION.

Monday, the 26th July 1943/10th Karkadakam 1118.

(OFFICIAL REPORT)

Vol. XXII—No. 5.

CONTENTS.

			Page
1.	Members Sworn	...	229
2.	Questions and Answers	...	229
3.	Voting on Demands for grants :—		
	(i) Demand I—Excise	...	241
	(ii) Demand II—Land Revenue and Taxes on Income—(*not concluded.*)	...	269

Proceedings
of

THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

(OFFICIAL REPORT.)

SECOND ASSEMBLY.

THIRTEENTH SESSION, 1943/1118.

Monday the 26th July 1943/10th Karkadagom 1118.

The Assembly re-assembled at 12 of the clock on 26th July 1943/10th Karkadagom 1118 in the Legislative Chamber with the Dewan President in the Chair

OATH OF OFFICE.

The following member took the oath and signed the rolls.

DR. H. PARAMESWARAN *(Cotroller of Stationery and Printing.)*

QUESTIONS AND ANSWERS.

Sub-Treasury for Chengannur.

71. ***MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI** *(Tiruvalla)*: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether a Sub Treasury has been established in Chengannur: and

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the negative, the reasons for the delay?

MR. G. NARAYANAN TAMPI *(Secretary to Government)*: (*a*) and (*b*) Government propose to open a Sub Treasury at Chengannur from 1119 M. E.

Lands under paddy cultivation.

72. ***MR. T. T. KESAVAN SASTRI** *(Nominated)*: Will the Government be pleased to state how many acres of land were under paddy cultivation during the months of Meenam and Medam in 1117 and 1118 respectively in the Ambalapuzha taluk?

MR. G. NARAYANAN TAMPI:

1117	33,000 acres.
1118	46,127 acres.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: പുതിയ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം എത്ര ഏക്കർ സ്ഥലം കൂടുതലായി നെൽകൃഷിക്ക് ഏറെറടുത്തിട്ടുണ്ടു്?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ചോദിച്ചിരുന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയിൽനിന്ന് ഇതു വ്യക്തമാണു. അതായതു് ൧൧൧൭-ൽ ൩൩൦൦൦ ഏക്കറോളം നെൽകൃഷി ഉണ്ടായിരുന്നതു് ൧൧൧൮-ൽ ൪൬൧൨൭ ഏക്കറായി വർദ്ധിച്ചു എന്നാണു്.

The A. V. M. Canal.

73. *MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavancod*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have received any representation regarding the restoration of the A. V. M. Canal in South Travancore; and

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the affirmative, whether any action has been taken on that?

MR. I. C. CHACKO (*Chief Engineer, Roads, Irrigation and Miscellaneous*): (*a*) Yes.

(*b*) The matter is under the consideration of Government. A provision has been made in the draft budget for 1119 for conducting the necessary investigation.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know from Government whether this question was considered by Government at any time before?

MR. I. C. CHACKO: The matter was considered some years ago.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know the decision arrived at by Government.

MR. I. C. CHACKO: The scheme was dropped on account of the high cost.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know the approximate cost?

MR. I. C. CHACKO: About Rs. 5½ lakhs.

Irrigation Channel from Thirparapoo.

74. *MR. T. C. KESAVA PILLAI: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any investigation has been made about the opening of an irrigation channel from Thirparapoo in the Kuzhithura river; and

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the affirmative, whether any provision has been made in 1119 budget for the execution of the same?

MR. I. C. CHACKO: (*a*) Yes.

(*b*) A sum of Rs. 2,000 has been provided for completing the investigation.

Swampy and other forest areas leased out for paddy cultivation.

75. *MR. G. VELU PILLAI (*Karunagapalli cum Kartikapalli*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the extent of the swampy and other forest areas leased out for paddy cultivation;

(*b*) whether cultivation has begun in all the areas thus leased out; and

(*c*) whether more swampy areas are now ready to be leased out?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR (*Conservator of Forests*):

(*a*) 4,037 acres.

(*b*) No.

(*c*) Yes

Leasing of lands from the reserve forest for cultivation of food crops.

76. ***MR. K. S. SEBASTIAN** (*Changanacherry* cum *Peermade*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the total number of acres that are leased out from the reserve forest for the cultivation of food crops in the years **1117** and 1118;

(*b*) what are the terms of the said leases in each forest division; and

(*c*) what is the area which is at present under actual cultivation?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR:

(*a*) **1117** ... 351 acres approximately.
1118 ... 5,547 acres do.

(*b*) The terms are the same in all divisions and are published in the respective sale notices (*vide* terms published on pages 253 and 254 of the Forest Sheet in the Government Gazette dated 5-1-1943/21-5-1118.)

(*c*) Most of the areas leased out are brought under cultivation.

MR. K. S. SEBASTIAN: May I know from Government what is the total area of swampy lands that is now proposed to be given on lease?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: About 1000 acres.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether the area given under answer to part (*a*) of the question, *i. e.*, 4037 acres is the total area fixed for 1118?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR. Yes, Sir.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know with reference to part (*b*) of the answer, the area not under cultivation in 1118.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: No definite information is available but I may say that about one half of the portion is not cultivated.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know the reason for not raising cultivation in the remaining area in 1118?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Partly because of the rains which came before the time.

MR. G. VELU PILLAI: In answer to question No. 75 it is stated that 4037 acres have been leased out for cultivation. In answer to question No. 76 it is given as 5547 acres.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: The honourable member will kindly refer to question No. 75. The answer given there is the acreage under paddy cultivation. In the answer to question No. 76 the acreage under cultivation of food crops is given.

MR. G. VELU PILLAI: May I know what the other crops are?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Tapioca mainly.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN (*Kunnatnad* cum *Parur*): പാർട്ടു ഏ. ൧൧൧൭-ൽ ൩൫൧ ഏക്കർ കൃഷിക്ക കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി പറയുന്ന സ്ഥലത്തു മുഴുവനും കൃഷി നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: ഉണ്ട്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: അതിൽനിന്ന് എന്തുമാത്രം നെല്ലോ മററു സാധനങ്ങളോ വിളവായി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: ൧൧൧൭-ൽ കൊടുത്തതു നെൽകൃഷിക്കല്ല.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: മററെന്തു കൃഷിക്കാണ് ൧൧൧൭-ൽ കൊടുത്തതു്?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: മരച്ചീനിക്കാണ്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ൧൧൧൭-ൽ നെൽകൃഷിക്ക് സ്ഥലം ഒട്ടും കൊടുത്തിട്ടില്ലേ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: പുതിയ സമ്പ്രദായപ്രകാരം കൊടുത്തിട്ടില്ല.

MR. K. DOMINIC JOSEPH (*Vaikom cum Kottayam*): What is the total area that is proposed to be made available for cultivaion in 1118?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: As much as we are able to survey out of 30,000 acres which have been estimated.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ൧൧൧൮-ൽ കൊടുത്തതു ഗവൺമെൻറു ഗസററിൽ പരസ്യംചെയ്തിട്ടുള്ളതായി പറയുന്നു. ഇതിൽ ലേലംചെയ്തു കൊടുത്തതും കോവാപ്പറേററീവ് സൊസൈററികൾക്കും മററു സാമുദായികസംഘടനകൾക്കും കൊടുത്തതും ഒരേ വ്യവസ്ഥപ്രകാരമാണോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: അതെ.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether this 351 acres are leased out under taungya system?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Yes Sir.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether Government are aware that this area was also made available for raising paddy?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: No, Sir.

MR. K. S. SEBASTIAN: May I know the approximate area that has been cultivated out of this?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: That is given under answer part (c) to question No. 76.

Expenditure by the Department for the Uplift of Backward Communities.

77. ***MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU** (*Nominated*): Will the Government be pleased to state the total amount spent by the Department for the uplift of the Pulayas, Parayas and Kuravas and the total amount spent for the other backward communities from Chingom 1117 to Mithunam 1118?

MR. G. NARAYANAN TAMPI :- The information required is not available as the expenditure of the department for the Uplift of Backward Communities is incurred not for any particular denominational group but for the general well being of all the people comprised in the term backward communities.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU : അവശസമുദായപട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഓരോ ജാതിയേയും വേണ്ടവിധം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടല്ലേ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തതു്?

MR. G. NARAYANAN TAMPI : അതെ.

Sub-Registrar's Office at Ramapuram.

78. *MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY (*Minachil cum Thodupuzha*) : Will the Government be pleased to state whether they have received any representation from the public of Ramapuram pakuthi in Minachil taluk for opening a Sub-Registrar's Office at Ramapuram ?

MR. K. MADHAVA KURUP (*Director of Registration*) : No.

Standard Note Books.

79. *MR. G. VELU PILLAI : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether measures have been adopted by Government to see that the standard note books which have the words "120 pages" printed on the cover page do actually contain 120 pages when they reach the students for whom they are intended ;

(*b*) whether some of the books are short of the exact number of pages ; and

(*c*) whether they have considered the necessity and the feasibility of numbering the pages serially so as to enable the students to notice the deficiency, if any, easily ?

DR. H. PARAMESWARAN (*Controller of Stationery and Printing*) : (*a*) A test checking is being conducted, in the Government Press, of some of the books from each bundle to see whether they contain the correct number of pages.

(*b*). No.

(*c*) No, as page numbering will cause delays in the issue of books, and increase the cost of production.

MR. G. VELU PILLAI : May I know the result of the checking ?

DR. H. PARAMESWARAN : Checking, in very rare cases, has shown that one or two sheets are absent some time. Even this morning I have been conducting a surprise checking, and no shortage of sheets has been found. This is not an individual production. So far we have made and sold about 3½ lakhs of note books. In such cases, it is not possible to page number each note book. If honourable members require such a service, we can arrange for it, but it will take a long time and the cost will also have to be raised by 2 or 3 chuckrams per book.

MR. G. VELU PILLAI : May I take it that the answer to part (*b*) is not a positive one.

DR. H. PARAMESWARAN : Yes it is. In such mass production it is perfectly justifiable to allow for what are known as tolerances. In this case we can allow 5% for tolerences in such hasty manufacture.

MR. G. VELU PILLAI: May I know the cost of a note book at present?

DR. H. PARAMESWARAN: 7 chuckrams.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM (*Muvattupuzha* cum *Devicolam*): May I know what the cost will be if the pages are numbered?

DR. H. PARAMESWARAN: It may mean an extra two or three chuckrams per book.

MR. G. VELU PILLAI: May I know to whom these books are supplied?

DR. H. PARAMESWARAN: The Headmasters of schools, in the interests of the students, are expected to approach direct the Superintendent, Government Press. And all such who have asked for note books have been supplied, except perhaps a very small number who are included in the waiting list.

MR. D. C. JOSEPH (*Nominated*): May I know from the honourable member the cost of paper required of one standard note book?

DR. H. PARAMESWARAN: At present it will be about 7 chuckrams, probably a little less than that. The cost of a note book has been arrived at on the basis of the cost of the paper and the cost of the labour involved. Government make practically no profit out of this.

MR. D. C. JOSEPH: May I know the cost of production?

DR. H. PARAMESWARAN: I cannot give that exactly off hand now, but I shall call for the information.

MR. D. C. JOSEPH: May I know whether any tenders have been invited for this work?

DR. H. PARAMESWARAN: This is a Government production to meet an emergency. There was no necessity for inviting tenders.

MR. D. C. JOSEPH: When was this work begun?

DR. H. PARAMESWARAN: We have been able to take stock of the requirements sufficiently early. Long before the schools re-opened, the books were got ready in the Government Press. Hence if anybody did not get these books, the fault must be with the school authorities, who delayed action.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI (*Tiruvalla*): May I request the Controller of the stationery to give special attention to my statement that at least in two cases school teachers from Kaviyoor had to wait for three days and more for notebook being delivered to them, because the previous orders had not yet been executed and this happened even as late as 11th Mithunam 1118.

DR. H. PARAMESWARAN: I shall certainly make enquiries into this. But the position must be realised. Here is an acute shortage of paper. The Punalur Paper Mills are helping us a geat deal. They cannot supply us all the quantity of paper immediately as soon as wanted for the production of standard note books. In the first place, the necessary quantity of paper has to be obtained from the Punalur Mills. Sometimes that quantity is transported by train and at other times by lorries. If there is a shortage of paper on hand to produce the standard books naturally there will be some delay. A couple of days of delay in such matters cannot but be avoided. It is quite possible that some

persons may have suffered some inconvenience. Certain institutions may have had to wait for the receipt of the books. Under these circumstances if the honourable member is particular, I shall call for the necessary information.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know whether there is any difficulty in arranging for the sale of standard note books through the Division Inspectors or Assistant Inspectors in various places?

DR. H. PARAMESWARAN: There is no difficulty to so arrange for the sale of note books. But the greater the number of channels for effecting retail sales, the greater may be the trouble arising on account of the shortage of paper and delays in transit.

SADASYATILIKA T. K. VELU PILLAI (*Trivandrum Town*): May I know whether, immediately before the price of paper began to abnormally rise, any estimate of what will be required for two to three years was made and whether any forward contract has been entered into by Government in the production of standard note books?

PRESIDENT: With whom?

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: With any firm who could supply paper.

DR. H. PARAMESWARAN: We have been quite anxious to enter into forward contracts in this matter. But the difficulty has been that the other party has not been so willing to enter into a binding contract.

PRESIDENT: The honourable members evidently are not fully aware that paper is controlled by the Government of India. The Government of India passed an order and communicated it directly to the Punalur Paper Mills commandeering 9/10 of their production. Then it was very humbly and quite respectfully pointed out that there is an Indian State called Travancore where the Punalur Paper Mills is situate and that this paper is manufactured in that Indian State. All that I want to say now is that they have realised that there is a state like Travancore. That much is fairly clear. Now an order has been passed by this Government commandeering the balance stock of paper available in the Mills. That is the exact position. The question is that the Government of India wanted to take all the paper produced in that Mill for their supply. Evidently they forgot that there is a population of 6 million in Travancore out of which 3/4 of a million are attending the schools and colleges of the State. These things had been pointed out to them. Further there is this fact viz., that there are 2000 miles intervening between Trivandrum and New Delhi.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: What I wanted to know was whether, immediately before the beginning of this trouble viz., the shortage of paper, any forward contract had been entered into with any Firm?

PRESIDENT: The point is that Government were willing to buy paper not only from Punalur Paper Mills but from other Paper Mills all over India. But the question was "Will they sell": If they begin to sell paper to us they will surely be prosecuted.

MR. S. CHATTANATHA KARAYALAR (*Pattanapuram cum Shencotta*): May I know what percentage of the total production of paper is used for this purpose?

DR. H. PARAMESWARAN: It is a difficult matter to reply at the moment exactly. Perhaps one per cent.

MR. P. KUNJUKRISHNAN (*Quilon cum Kottarakara*): May I know the number of schools that have not been supplied with standard note books?

DR. H. PARAMESWARAN: I made enquiries into the matter even this morning. Practically all the paper received on this account in the press have been utilised for the production of note books. There may be a few persons who have advanced money to the press and are waiting to collect the note books as soon as they are ready in the press. At the moment, there are about 20000 note books awaiting distribution. The note books are not retailed to anybody other than the Headmasters of schools who have to take the responsibility for the number of students on whose behalf they apply. I do not think there is any large body of people waiting just at present for the purchase of note books.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: May I know whether there was a press note that schools will have to use only standard note books?

DR. H. PARAMESWARAN: Certainly not Sir; The use of standard note books is not a compulsory affair. Those who cannot afford any other costly kind of note books may buy such note books at a cost of seven chuckrams each. The other note books cost as much as Rs. 1-8-0 each.

MR. P. KUNJUKRISHNAN: May I know whether the schools have been informed about the availability of standard note books?

DR. H. PARAMESWARAN: Yes Sir.

PRESIDENT: If all the schools decline to purchase the standard note books I will gladly use them for our purpose. If the schools were to say publicly that they do not require such books the Government will be greatly obliged to them.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether the shortage of paper and the difficulties arising therefrom were brought to the notice of Government by the teachers and others?

DR. H. PARAMESWARAN: No Sir.

PRESIDENT: That is one of the world phenomenon of the day.

Standard Note Books.

80 ***MR. S. NARAYANA PILLAI** (*Quilon cum Kottarakara*): Will the Government be pleased to state the date on which standard note books were distributed among students?

DR. H. PARAMESWARAN: The standard note books began to be issued from the Government Press from 3-10-1118.

Scheme for Training in Co-operative principles.

81. ***MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI**: Will the Government be pleased to state:

(a) whether they have sanctioned any scheme submitted by the Registrar of Co-operative Societies regarding the course of instructions to be given to the officers of the Co-operative Department on principles of co-operation; and

(b) if the answer to (a) is in the affirmative, the details of the scheme so sanctioned?

MR. K. MADHAVA KURUP: (*a*) No; but a scheme has been sanctioned for training non-official co-operative workers.

(*b*) Does not arise.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether in the sanctioned scheme regarding the course of instructions to be given, there was any provision for giving instructions to the officers of the department on principles of co-operation?

MR. K. MADHAVA KURUP: No, Sir. There is provision only for t training of people who will be appointed as Supervisors, paid Secretaries of Banks etc.

MR. PULIYOOR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether the Government have considered the desirability of giving instruction to the subordinates of the co-operative department on principles of co-operation?

MR. K. MADHAVA KURUP: It may be a useful thing to have refresher courses for officers of the department but the present scheme does not contemplate that.

Paddy Purchase Measures.

82. ***MR. KOTTALIL P. ABRAHAM**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether the rule or circular enforcing ryots to sell paddy to Government at the rate of 40 paras and 50 paras per acre in respect of specified extents was found in practice workable (i) in the taluks of Muvattupuzha, Kunnatnad, Thodupuzha and Parur (ii) in any other part of the State; and

(*b*) whether the above rule is still in force?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Food Grains Purchase Officer*): (*a*) (i & ii) Yes. But there were cases in which the quota was reduced on account of the poor yield of the land.

(*b*) The member is referred to the Government Proceedings dated 16th July 1943.

Kara Committees and purchase of Paddy.

83. ***MR. KOTTALIL P. ABRAHAM**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of cases, if any, in the whole State where the quantity of paddy purchased till 1-10-1118 by the Government from Travancore ryots after Dhanu 1118 was fixed in consultation with the Kara Committees concerned; and

(*b*) whether such Kara Committees have made any record o their advice?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: (*a*) The purchase of quota according to the sliding scale rule is compulsory except in cases where the yield is poor. Hence the Kara Committees are not consulted with regard to the quantities of paddy to be purchased. They are consulted only for the ascertainment of the total produce and the requirement of the ryots. It is not possible to give the number of cases in which such consultation has been made.

(*b*) In view of the answer to part (*a*) this does not arise.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM With reference to answer to part (*a*) may I know whether there is any instance in which such information has been obtained?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: In many cases information has been obtained.

Improvements to tanks.

84. ***MR. C. RAMASWAMY NADAR** (*Tovala cum Agastisvaram*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they or the Chief Engineer received any representation from anyone requesting that Chambakulam, Marungai Vilaikulam, Narayanikulam, Idavathakulam, Kannimankuntukulam, Kannambarakulam, Thevakulam, Kurusadikulam and the other tanks should be improved; and

(*b*) if so, the steps taken therefor?

MR. I. C. CHACKO: (*a*) Yes.

(*b*) (i) Champakulam tank does not require improvements.

(ii) Improvements to Narayanikulam and Idavathakulam with a view to benefit proposed new conversions have to wait till measures to supplement Kodayar Reservoir supply are investigated and executed.

(iii) Estimates for improvements to Muringavilaikulam are prepared.

(iv) Kannimankuntukulam was only recently repaired.

(v) The improvements to other tanks require investigation.

MR. C. RAMASWAMY NADAR: Part (*b*) ii கோதையாறு ரிஸர்வாயரைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு ஸ்கீம் தயாராகிறதென்றும், அப்போது இது கவனிக்கப்படுமென்றும் மறுபடி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸ்கீம் இது வரையில் எந்த நிலைமையிலிருக்கிறதென்று கனம் மெம்பருக்கு தயவு செய்து சொல்ல முடியுமா?

MR. I. C. CHACKO: പുതിയ കുളങ്ങളൊക്കെ നന്നാക്കുന്നതിനു എസ്റ്റിമേററു തയ്യാറാക്കിവരുന്നുണ്ട്.

MR. C. RAMASWAMY NADAR: அந்த எஸ்டிமேட்டுகள் எப்போது முடியுமென்று சொல்ல முடியுமா?

MR. I. C. CHACKO: അടുത്ത ആണ്ടുമുതൽ തുടങ്ങും.

MR. C. RAMASWAMY NADAR: நாருயணிகுளம், இடவாத்தகுளம் இந்த 2 குளங்களிலுமுள்ள தண்ணீர் யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லாமல் கடலுக்குச் செல்லுகிறதென்று மெம்பருக்குத் தெரிய வருமா?

MR. I. C. CHACKO: പോകുന്നതായിട്ടറിവില്ല.

Mankam Kuzhi—Charummood Road.

85. ***MR. P. NARAYANA PILLAI** (*Mavelikara cum Kunnattur*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the amount spent during each of the past three years for maintaining the 'Mankam Kuzhi-Charummood Road' in the Mavelikara taluk; and

(*b*) the amount provided for the same for the year 1119?

MR. I. C. CHACKO : (*a*) The amounts spent for the past three years are Rs. 158/-, 181/- and 132/- respectively.

(*b*) Provision for 1119 M. E. will be made only early next year (1119).

Paper.

86. ***MR. C. JEBAMONY NADAR** (*Kalkulam cum Vilavankod*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have taken steps to control the price of paper; and

(*b*) whether at present one paper is sold for 2 or 2½ chuckrams?

DR. H. PARAMESWARAN : (*a*) Yes.

(*b*) Government have no information.

MR. C. JEBAMONY NADAR : May I know the steps taken to control the price of paper?

DR. H. PARAMESWARAN : Rules have been framed on the lines followed by the Government of India.

MR. C. JEBAMONY NADAR : May I know whether any notification has been issued on the subject?

DR. H. PARAMESWARAN : It is being drafted.

MR. C. JEBAMONY NADAR : In answer to part (*b*) may I know whether Government are investigating into the matter?

DR. H. PARAMESWARAN : There are ever so many varieties of paper in the market and it is not possible to say which kind of paper is being sold at this price. The matter will certainly be looked into.

Punalur paper mills and supply of paper.

87. ***MR. S. NARAYANA PILLAI** (*Quilon cum Kottarakara*): Will the Government be pleased to state whether they have made any arrangement with the Punalur Paper Mills for the supply of paper for the professional use of members of the Bar?

DR. H. PARAMESWARAN : Yes, to a limited extent.

MR. S. NARAYANA PILLAI : May I know the nature of the arrangements made for the supply of paper?

DR. H. PARAMESWARAN : Various institutions in difficulties over paper are approaching Government for paper and these institutions are being supplied with a limited quantity. Government are issuing orders direct to the mills for the supply of small quantities to deserving institutions. In that way serious difficulties over the supply of paper stand removed to some extent.

MR. G. VELU PILLAI : May I know whether any paper is supplied to any association in the northern part of Travancore?

DR. H. PARAMESWARAN : Paper has been supplied to two or three associations in North Travancore.

MR. G. VELU PILLAI : May I know whether the Government have received any complaint from the Travancore Advocate Association about the non-supply of paper?

DR. H. PARAMESWARAN : I am not aware of any such complaint

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : May I know whether any arrangement for the supply of paper has been made by Government to the members of the profession?

DR. H. PARAMESWARAN: In two instances I know, one was given 60 reams and another 30 reams.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know what those institutions are?

DR. H. PARAMESWARAN: Kottayam Bar Association is I think one of them.

Punja cultivation.

88. ***MR. P. NARAYANA PILLAI:** Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any representation was sent to the Punja Special Officer by the people of Triperumthura pakuthi in Mavelikara to render them all possible help in punja cultivation; and

(*b*) the action taken on the same?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: (*a*) No.

(*b*) This question does not arise in view of the answer to part (*a*).

Opening of a Channel at the Thiruvattar-Aruvikara Flume.

89. ***MR. T. C. KESAVA PILLAI:** Will the Government be pleased to state whether any investigation has been conducted or any report made during the time of Mr. Krishna Aiyengar when he was Executive Engineer, Nagercoil, regarding the opening of another channel at the Thiruvattar-Aruvikara flume to cross the Eattakode ridge to feed the old Ayakattu lands in the Attoor Nattalom, Killiyoor and Keezhkulam valley in the Vilavancode taluk?

MR. I. C. CHACKO: A report was made by Mr. S. S. Krishna Aiyengar, Executive Engineer, Nagercoil, in 1928 but no investigation was conducted as the scheme did not seem to be feasible.

Ryots' road from Azamcholi Market to Maruthenpara Kani.

90. ***MR. T. C. KESAVA PILLAI:** Will the Government be pleased to state whether there is a ryots' road from Azamcholi market to Maruthenpara Kani *via* Edavattathu *ela* in Kaliyal pakuthi, Vilavancode taluk?

MR. I. C. CHACKO: There is no ryots' road but there is a poramboke foot-path from Alanchola market up to Edavattam.

Pallikkat Thodu.

91. ***MR. P. NARAYANA PILLAI:** Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any amount was allotted in the Budget of 1118, to widen the channel called 'Pallikkat Thodu' in the Mavelikara taluk and

(*b*) whether any amount was spent in 1118?

MR. I. C. CHACKO: (*a*) No.

(*b*) Does not arise in view of answer to part (*a*).

SHORT NOTICE QUESTION.

RATION OF PADDY AND RICE TO THE TEACHERS OF GRANT-IN-AID SCHOOLS.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: Will the Government be pleased to state whether they have issued orders stopping the ration of paddy or rice to the teachers of grant-in-aid schools of the State who have no paddy or rice of their own?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI (*Chief Secretary to Government*): There is no such order passed by Government.

WORK DONE BY ENUMERATORS.

PRESIDENT: Order, order. Very often in this Honourable House, accusations are made that one set of officers or other are not doing their work properly and I think it is up to us to realise that when work is done very well and in a most exemplary fashion. it ought to be recognised. There was an enumeration started yesterday for the purpose of completing the rationing of food grains in Trivandrum, and for that purpose, voluntary efforts of the clerks of the Secretariat, Accountant General's office, Financial Secretariat, Excise Commissioner's office, Police Commissioner's Office, Trivandrum Corporation office, Deputy Income Tax Commissioner's office, Education Department, Government High Schools, Division Peishkar's office etc., were utilised, and all of them about 400, with tremendous enthusiasm and very exemplary activity, went on from 2 P. M. till 11-30 in the night, and have done very fine piece of work which I think we ought to acknowledge with gratitude.

DEMANDS FOR GRANTS.

DEMAND I—EXCISE DEPARTMENT.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN (*Excise Commissioner*): Sir, I rise to move for a grant of Rs. 9,12,591 under Demand I—Excise Department.

Motion No. 1.

MR. K. KUNJU PANICKER (*Mavelikara cum Kunnatur*): Sir, I move—

"To reduce the allotment of Rs. 7680 for Inspectors by Rs. 10."

My object is to discuss the lack of efficiency of these officers to check smuggling and corruption in the frontiers and chowkeys. At this time Sir, when the food scarcity and scarcity of other materials are in evidence in the eastern and northern frontiers of Travancore there is naturally a tendency to take things to and fro without paying duties. During the transport of goods from place to place the officers of Government in the chowkeys are not checking the articles properly. I understand that rice is taken from outside to Travancore. Some of our materials like cardamom which is a dutiable article are taken outside with the convenience of the subordinate services of the department such as Excise guards. Though the Excise Commissioner is very efficient and careful since these things are locally supervised by the local Inspectors who are not exercising strict control, I am just pointing it out for the proper care hereafter. Since things are going on almost every day I may point out that there is necessity for checking such practices; and hence my motion.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: May I request the honourable member to tell me the names of the Officers if he has any in mind,

PRESIDENT: The honourable member may perhaps enlighten the House as to the number of dismissals, suspensions and warnings meted out to the subordinates in his department.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ട് എനിക്കും രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനുണ്ട്. സ്മഗ്ളിംഗ് തടയുന്നതിലേക്കായി എക്സൈസ് റിസർവ്വ വണ്ടികൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ഘോഷണക്കാരൻ കോട്ടയത്തുനിന്നും രാത്രി കുന്നത്തുനാട്ടു താലൂക്കുവഴി—ഉദ്ദേശം രണ്ടു മണിക്കാണ്—പോകുകയുണ്ടായി. അഞ്ചു ലോറിയുമായി പോകുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടു. അവരുമായി എനിക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ചിലരോടു സംസാരിക്കാനും ഇടയുണ്ടായി. വഴി മദ്ധ്യത്തിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടും എക്സൈസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടും റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടും അവർക്കു ഉണ്ടായ വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പററി അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ മൂവാററുപുഴ ചെന്നപ്പോൾ എക്സൈസ് റിസർവ്വവണ്ടി റോഡിനു വിലങ്ങെ ഇട്ടിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടതു്. അരി മുതലായ സാമാനങ്ങൾ ഇവരുടെ അറിവുകൂടാതെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ തടയുവാനാണു റിസർവ്വവണ്ടി റോഡിനു കുറുകെ ഇട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായി. അതു അന്വേഷിച്ചതിൽ അതു് പെർമിററുകൂടാതെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു് തടയാനല്ല റിസർവ്വവാൻ വഴിയിൽ കുറുകെ ഇട്ടിരിക്കുന്നതു് എന്നും അങ്ങിനെ അരി കൊണ്ടുപോകുന്ന വാഹനങ്ങൾ അവരെകണ്ടു അനുവാദംവാങ്ങിയേ പോകാവൂ അതിനാണ് കുറുകെ ഇട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നും അറിവായി. അപ്രകാരം കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കാൻ റിസർവ്വ് വണ്ടി ഉപയോഗിക്കാൻ ഇടയാകുന്നതു കഷ്ടമാണ്. ഒരു പ്ളെഷർ കാറിൽ ചിലർ (റിസർവ്വ് വണ്ടിയിലെ ശിപായിമാരോ അഥവാ ഡ്രൈവർതന്നെയോ) തോക്കുമായിവന്നു ഞാൻ താമസിക്കുന്നതിനടുത്തുള്ള ഒരു വീട്ടിൽനിന്നും അഞ്ചു ചാക്കു അരി കൊണ്ടുപോയതായും എനിക്കറിവുള്ളതാണ്. അവർ റിസർവ്വവണ്ടിയിൽ വന്നപ്പോഴും തോക്കുണ്ടായിരുന്നു. ആ തോക്കുതന്നെയാണ് പ്ളെഷർകാറിൽ വന്നപ്പോഴും കണ്ടതു്. അതുകൊണ്ട് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള ആളുകളാണെന്നു ഊഹിക്കാൻ കഴിയും. അന്വേഷണത്തിലും സംഗതി അറിയാൻ ഇടയായി. ഡ്രൈവറുടെ പേർ എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. സർ, വേലിതന്നെ വിളവു തിന്നാൻ സമ്മതിച്ചുകൂടാ. വഴിനീളേ ധാരാളം പ്രിവൻറീവ് സ്റ്റേഷനുകളും ഉണ്ടല്ലൊ. അവിടെ ഉള്ളവർ കാര്യക്ഷമമാംവണ്ണം പ്രവർത്തനം നടത്തുമെങ്കിൽ ഈ സംഗതിക്കു കുറെയൊക്കെ പരിഹാരം വരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് എക്സൈസ് കമ്മിഷണർ ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം വേണ്ടപോലെ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. കയ്യിൽ കിട്ടുന്നവരെ നല്ലപോലെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അഴിമതികൾ ഇപ്പോഴും പലടത്തും നിലനിൽക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. എക്സൈസ് കമ്മീഷണർ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയുകയും കുററക്കാരായി കാണുന്നവരെ കർശനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. PULIYUR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന ഈ അഞ്ചു സ്നേഹിതന്മാരെപ്പററി എക്സൈസ് കമ്മീഷണരോടു മെംബർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : എക്സൈസ് കമ്മീഷണരോടു ഇതിൽ ഏതാനും സംഗതിയെപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

SAHIB BAHUDUR M. K. MAKKAR PILLAI (*Kunnatnad* cum *Parur*) : സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈ സഭയുടെ നടപടികളിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിനുള്ള അവകാശം എനിക്കും ഉണ്ട്. എനിക്ക് അതിനു ആഗ്രഹവുമുണ്ട്. എന്നാൽ എൻെറ ബഡ്ജററു പ്രസംഗത്തെപ്പററി തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാന പത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടു കണ്ടതിൽ എനിക്കു വളരെ ഭയം തോന്നുന്നു. എനിക്കും മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മനും അപമാനകരവും ഞങ്ങളെപ്പററി പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അവജ്ഞയും തെററിദ്ധാരണയും ഉണ്ടാക്കത്തക്കവിധത്തിലും ആണ് ആ റിപ്പോർട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങളുടെ ന്യായമായിട്ടുള്ള അഭിമാനത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല അങ്ങേയ്ക്കു് ഉണ്ടെന്നാണ് എൻെറ വിശ്വാസം. റിപ്പോർട്ടു ഇപ്രകാരമാണ്:—

MR. P. KUNJUKRISHNAN : ഏതു പത്രത്തിലാണ് ഇപ്രകാരം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് ?

SAHIB BAHUDUR M. K. MAKKAR PILLAI : മലയാളരാജ്യത്തിൽ; കർക്കടകം ൯-ാംനു- ഞായറാഴ്ചയിലെ പത്രത്തിലാണ്.

"മി. മക്കാർപിള്ള: ധാരാളം വസ്തു സമ്പാദിക്കുന്നവർ, കൃഷിക്കാർ, കച്ചവടക്കാർ, വ്യവസായികൾ എന്നിവരാണ്.

മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ: ഭൂമിയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതിൽ പത്തിരട്ടി ആദായം കച്ചവടത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നില്ലേ ?

മി. മക്കാർപിള്ള : ആശുപത്രിയിലെ മരുന്നിനു മൂന്നുചക്രം ഫീസ് വച്ചിരിക്കുന്നതു നിറുത്തണം. ബജററു ചാലനം ഉണ്ടാകുന്നതിനും പൂതി ഉണ്ടാകുന്നതിനും മററും കൊള്ളിക്കെ——എന്നാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും മററും കൊടുക്കണം, പാവങ്ങൾക്കു കൊടുക്കരുതു.

ദിവാൻ പ്രസിഡൻറ : അടുത്തതായി നമുക്ക ചർച്ചചെയ്യാൻ ചെയ്യുന്നതു കുറെ അധികം ഭയാനമാണ്. അതിനെപ്പററി മെമ്പറന്മാരുടെ അഭിപ്രായമെന്തു ?

മി. മക്കാർപിള്ള : ബജററു ചിത്രമെന്നു പറയുന്നില്ല. കിട്ടുന്നിടത്തോളം പാവങ്ങളെയും പിഴിയണം. എന്നാൽ പാവങ്ങൾക്കുമാത്രം കൊടുക്കരുതെന്നേയുള്ളു.''

സർ, എൻെറ പ്രസംഗം മററു ചില പത്രങ്ങളിലും ശരിയായ രീതിയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പത്രത്തിൽ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തതും കാര്യവിവരമില്ലാത്ത ഒരാളാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മററു പലയാളുകളുടെയും കാര്യത്തിൽ ശരിയായവിധം അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആ ഭാഗത്തെപ്പററി ഞാൻ ഒന്നുകൂടി വിശദപ്പെടുത്താം. ഞാൻ പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് "ധാരാളം വസ്തു സമ്പാദിക്കുന്നവർ, കൃഷിക്കാർ, കച്ചവടക്കാർ, വ്യവസായികൾ എന്നിവരാണ്'' എന്നാണ്.

ഭൂമിയിൽനിന്നു കിട്ടുന്നതിൽ പത്തിരട്ടി ആദായം കച്ചവടത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്നില്ലേ? എന്നുള്ള മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻെറ ചോദ്യം കൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞതു് അതല്ല എന്നു കാണാൻ കഴിയും. അല്ലെങ്കിൽ മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മനു ഞാൻ പറഞ്ഞതെന്താണെന്നു മനസ്സിലായില്ലെന്നു വരും. ഏതായാലും മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻെറ ഈ ചോദ്യത്തിനു ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതായി ഈ പത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് "ആശുപത്രിയിലെ മരുന്നിനു മൂന്നുചക്രം ഫീസ് വച്ചിരിക്കുന്നു, നിറുത്തണം'' എന്നാണ്. ഇതു ശരിയല്ല.

PRESIDENT : We are now at the question of checking malpractices in the frontiers and chowkeys.

SAHIB BAHADUR M. K. MAKKAR PILLAI : അതിനെപ്പററി ഞാൻ പറയാൻ പോകുകയാണ്. പൊതുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഞാൻ ഒരു മണ്ടനാണെന്നു ഈ റിപ്പോർട്ടു വായിക്കുന്നവർക്കു തോന്നാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഇതിനെപ്പററി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു് അക്കാര്യത്തെപ്പററി പറയാമെന്നു വിചാരിച്ചതാണ്.

റിപ്പോർട്ട പിന്നെ തുടരുന്നതു്.

"ദിവാൻ പ്രസിഡൻറ് അടുത്തതായി നമുക്ക ലഭിക്കാൻപോകുന്നതു് കുറെ ഗോതമ്പാണ്. അതിനെപ്പററി മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായമെന്തു്"?

ദിവാൻ പ്രസിഡൻറ് ഗോതമ്പ് നല്ലതാണോ എന്ന എന്നോട ചോദിച്ചു. നല്ലതാണെന്ന ഞാൻ ഉത്തരവും പറഞ്ഞു. അതൊന്നും ഇതിൽ കാണുന്നില്ലാ. അതു പോകട്ടെ, ഇതിന് ഞാൻ സമാധാനം പറയുന്നതായി കാണുന്നതു് ബജ്റാ, പായസത്തിനും മററും നല്ലതെന്നാണ്. ഇതും ശരിയല്ല. ഇതൊക്കെ വായിക്കുന്നവർ നിയമസഭാമെംബറന്മാർ ഇത്ര മണ്ടന്മാരാണോ എന്ന വിചാരിച്ചുപോകും. ഇനിയും ഇവിടെനിന്നുകൊണ്ടു ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തെപ്പററി ഞാൻ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞാൽ പത്രത്തിൽ അതിനെപ്പററി തെററായി വല്ലതും എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചെങ്കിലൊ എന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇക്കാര്യം അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. പത്രങ്ങൾക്ക് ശരിയായി റിപ്പോർട്ട ചെയ്യാനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഗവൺമെൻറ ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക ഒന്നുകിൽ അവർ ശരിയായി റിപ്പോർട്ട ചെയ്യണം. അല്ലാത്തപക്ഷം തെററായി റിപ്പോർട്ട ചെയ്യാതിരിക്കുകയെങ്കിലും വേണം.

സർ, ഞങ്ങളുടെ ന്യായമായ ഈ പരാതിയെ അങ്ങയുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Sir, this complaint about corruption appears to be a hardy annual sprouting up only at the time of the discussion of the budget. The honourable member, the mover of the motion, brought a similar motion last year and a reference to the proceedings of last year would show that measures have been taken by this department to check smuggling and corruption, if it exists. This honourable member was also requested to point out to the head of the department if any instance of corruption were to come to his notice. But I am sorry to inform the House that nothing has been done except on the previous day when this honourable member gave me a petition alleging certain complaints against one Excise guard. This year, in the cut motion along with a charge of corruption another thing has also been added, that is, inefficiency. If this department is found inefficient, if any of the ranks down to the smallest guard is permitted to be inefficient, I must also share that blame. Let me inform this House what has been the result of the work of this department? The main work of the department is collection. The next important item of work of the department is prevention of malpractices, including smuggling. A reference to the Administration Report for 1117 will convince the House the number of cases, detected by the subordinates of this Department. A reference to the revenue figures generally will also convince the honourable members whether the work turned out was the work of inefficient subordinates. Let me take this opportunity of informing the House that for the first time after this

[Mr. P. G. Narayanan Unnithan.]

department started, our current collection work is cent per cent sucessful this year. The current demand for this year has been completely collected unlike in any other year since the department started, or in any other department. If this is a test of efficiency, honourable members may decide for themselves whether the work of this department has been efficient or not. I think it is not a compliment to say that the Head of the Department alone is efficient. As is wellknown nothing could be done without the co-operation and the active work of men in all ranks of the department. I take it that the honourable member did not mean all that he said. By the cut motion he might merely have meant to say that there is lack of efficiency in some particular men. But the cut motion itself is in very general terms and there is nothing said specifically about anybody. If it is a general remark it might mean officers of any rank from the Guards upwards to the Commissioner.

MR. K. KUNJU PANICKAR: It relates to Inspectors.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Inspectors form a very important rank in the Excise Department. If the Inspectors were inefficient, I do not see how this collection work could have been done.

Then a word about detection work. I have figures to show that this year so far 146 customs cases were detected. If honourable members had information about corruption anywhere at any rate, it has not been communicated to me. In case they had any information they should have brought it to the notice of the authorities when action will be taken.

Then with regard to punishments. Wherever corruption was noticed, the Department was giving suitable punishments. From the administration report for 1117 it will be seen that about 469 subordinates were punished for various irregularities. Similarly it has been possible also to reward deserving subordinates and officers of this department, including Excise Inspectors. Increments were given in deserving cases. About Rs. 453 was given by way of rewards. Promotion was given to 6 Excise Inspectors. Both by punishments and by suitable rewards the work of the staff is maintained at a fairly high level which could be seen from the result of their work. After this elucidation, I hope the honourable member will find his way to withdraw the motion.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, the motion before the House raises a point of very great importance, namely, corruption of one class of low-paid officers of the Excise Department.

The Excise Commissioner's explanation has given a direct and a satisfactory reply to the accusations made. Corruption must be stamped out. But throughout the course of human history it has been found impossible to root out corruption altogether. All that we can expect is a relative efficiency which is maintained by processes which are legitimate and fair. I shall be quite in order if I say that the Excise Officers' work is one of very great difficulties. The Police Inspector

for example, has generally got the support of one party in a case. But in the case of an Excise Inspector, as he wants to detect smuggling and all that, he is unhelped by any portion of the public, and has to do it only with the Excise staff. I certainly understand Mr. Kunju Panicker's remarks in this connection. Sir, last year, about this time, I had the privilege of remaining in this Hall when the prizes and medals were distributed to the efficient Excise Officers. I quite appreciate the value of such a function. I had listened to the speech and compliments given by the Head of the Department at that time. It is a department which collects about Rs. 150 lakhs. It is a department having 'salt', 'customs' and 'excise', all these clubbed together. All that Mr. Kunju Panicker wants is that the excise staff should be more efficient. The answer of the Excise Commissioner is quite good in the sense that if the actual culprits are pointed out he will do the needful. I am quite satisfied with the assurance. One aspect I wish to place before the House is that unless accusations of inefficiency are brought to the notice by the honourable member it will be very difficult to check the efficiency of the officers. All that we want is good, efficient and honest officers. Therefore, it is that, I believe, that Mr. Unnithan, whom I do not want to compliment in words, has undertaken to do the needful. The only difficulty about some members is that even if actual corruption is known and brought to the notice they will have to give evidence, and that is a difficult thing.

PRESIDENT: It was never suggested that the honourable member should be collecting evidence. If, after getting the evidence for himself, he considers the accusation as well-founded, the rest of the work is due to be done by the Head of the Department.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: If some corruption is to be brought to notice of the authorities, there must be one who has seen it.

PRESIDENT: But in our daily life we want that evidence.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I am very happy to find that Government are prepared to take the truth and do the needful.

MR. D. C. JOSEPH: The Excise Department has to deal with all sorts of people—smokers, drunkers opium eaters etc., and there is room for every sort of complaint against the subordinates from the educated and uneducated public. The Inspectors are held responsible for such complaints forgetting the attitude of the people towards the Excise Department. I know that all Excise Inspectors are above suspicion. If any instance is brought to the notice of the present Excise Commissioner, Mr. Unnithan who is trying his level best to bring the culprits to book, there would not have been any reason for complaint. I am very sorry for this cut motion and I very strongly oppose it.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I rise to a point of order. Mr. Kunju Panicker moved this cut motion and Mr. Kochukora Tharakan supported him. Since no honourable member in this House.........

PRESIDENT: Many honourable members spoke subsequent to that.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I want a ruling on that.

PRESIDENT: There is no question of ruling. As soon as I find a motion has been moved and seconded I call upon the Head of the Department. After the Head of the Department has spoken the honourable members are given a chance. I thought I was mistaken in my previous judgment.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I am one of those who spoke and I wish to place this aspect before the House.

MR. K. KUNJU PANICKAR: My cut motion is about the salaries of about 6 Excise Inspectors and my explanation is this :

"To discuss the lack of efficiency of these officers, to check the smuggling and corruption in the Frontiers and Chowkeys."

I did not want to discuss about the Inspectors in general or any thing else about the Excise Department. From the speech of my Honourable Friend Mr. Kochukora Tharakan, my honourable friend the Excise Commissioner might have noted that there are instances of corruption which have been brought to his notice I have given notice about an Excise Peon who went to the house of a Paraya took 5½ measures of his rice and sold it. The subordinates of the Department are inclined to commit such regular extortions. There were so many instances of smuggling and corruption and there were some investigation and punishments. What I want to point out is that the Inspectors are expected to do their duty still more efficiently, than hither to.

Vide my next cut motion *i. e.*, No. 2. It is, "To omit the allotment of Rs. 2,885 for Inspectors."

(To show that these posts are unnecessary).

This item of demand for more chowkeys shows that there is yet smuggling and corruption in the Department. That is all I wanted to bring to the particular notice of the Departmental Head. He said that everything is being done. I say you should be still more strict. For the greater percentage of collection the present inflation of the money is partly responsible and it is not due to the lack of corruption of officers in the Department. With these observations I withdraw the cut motion.

PRESIDENT: The Excise Commissioner, with commendable modesty, did not bring to the notice of the House that, as a matter of fact, he has pursued what, to my mind, is a praise-worthy course. He has not flinched from placing some of the most important cases in his department for disciplinary action before Government. He has not, I deliberately say, detected all suspected cases of corruptions. He has not also paid rewards to all those who have done well. I think that what the Excise Commissioner has said is a fact which cannot be completely ignored. Throughout my long official life there is no department which has shown a cent per cent collection as the Excise Department has shown during the current year. There is no department either in Madras or in the Central Government having cent per cent collection. I hope that honourable members will congratulate Mr. Unnithan on that.

With regard to corruption, nobody can say that the Excise Department is free from corruption. The Excise Department detected about 430 cases of corruption last year. They were dealt with and punished. Nobody can say that the department is free from corruption because in certain departments there are possibilities for corruption.

At the risk of being irrelevant, I may say that very early in my professional career, I appeared before an Honourable Judge of the Madras High Court and stated that the deceased left a bank balance of 3½ lakhs. The Judge at once interrupted me and asked whether he was a Sub-Judge or a P. W. D. Officer or Excise Officer. So there is a feeling in certain quarters that there are chances of corruption, and the Excise Department, in the very nature of things, lends itself to such a charge because, as put by one honourable member, it deals with excisable articles and it has the advantage of allowing to pass without payment of duty large quantities of articles. I am making an appeal again—which I did last time also—if honourable members and responsible public men can go through the trouble of getting some evidence, without having recourse to convincing evidence in accordance with law, and if only that is brought before the Excise Commissioner or the Head of the Administration, we shall take action. It does not mean that we shall in every case punish the officer, but we shall enquire into it.

The motion was, by leave, withdrawn.

Motion No. 20

MR. K. R. NARAYANAN (*Vaikom cum Kottayam*): Sir, I move the following motion:

To reduce the allotment of Rs. 6,25,173 for Excise by Re. 1.

സർ, ഒരു രൂപാകുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ഇവിടെ ഹാജരാക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം തിരുവിതാംകൂറിലെ തൊഴിലാളികളിൽ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തൊഴിലാളി വിഭാഗമായ ഇവിടത്തെ ചെത്തുതൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെയും ഗവൺമെന്റിന്റെയും ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുക എന്നുള്ളതാണ്. കഴിഞ്ഞ മദ്യവർജ്ജന പ്രക്ഷോഭണകാലത്തും മററു പല പ്രക്ഷോഭണകാലങ്ങളിലും ചെത്തുതൊഴിലാളികൾ എന്ന കൂട്ടത്തെ ഒരു പുച്ഛമനോഭാവത്തോടുകൂടിയാണ് അനേകമാളുകൾ വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. ആ അവസരങ്ങളിൽ അവർ അഭിമുഖീകരിച്ച ബുദ്ധിമുട്ട് മററു തൊഴിലാളികൾക്കില്ലായിരുന്നു. ഇത്ര ആയാസത്തോടുകൂടി ജോലി ചെയ്യുന്ന മററു മനുഷ്യർ ഇന്നിവിടില്ല. തുമ്പ എടുത്തുജോലി ചെയ്യുന്നവരും, നെയ്ത്തുമുതലായ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നവരും ഇത്രആയാസകരമായ ജോലിചെയ്യുന്നില്ല. മററുള്ള കൃഷികളെല്ലാം തന്നെ ഭൂമിയിലുള്ള കൃഷിയാണ്. അതിനു ഇത്ര അപകടം വരാനില്ല. ചെത്തു തൊഴിലാളികളുടെ നിലയാകട്ടെ, അവൻ വേനൽവകവെയ്ക്കാ

[Mr. K. R. Narayanan.]

തേയും, വർഷംവകവക്കാതേയും, തിരുവോണമെന്നോ മറേറാ ഉള്ള ശുഭദിനങ്ങൾ വകവെക്കാതേയുമാണ് വൃക്ഷങ്ങളിൽ ദിവസംപ്രതിമൂന്നു പ്രാവശ്യം വീതം കയറുന്നത്. മറെറല്ലാ തൊഴിലുകൾക്കും ഇപ്പോൾ പിടിയും വലിയുമാണ്. ക്ഷൗരംവരെയുള്ള തൊഴിലിനു പിടിയുംവലിയുമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ തൊഴിലിന് അതൊന്നുംബാധിച്ചിട്ടില്ല. ആയാസകരമായ ഒരു ജോലിയാണിത്. ഭൂമിക്കടിയിൽ കിടക്കുന്ന വെള്ളത്തെ സയൻസീയമായ വിധത്തിൽ, പാതാളഗംഗയേ ആകാശഗംഗയാക്കി, വീണ്ടും അതിനെ ഭൂലോകഗംഗയാക്കുമെന്നു മററുള്ളവരെ ഭൂമിശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുക്കന്മാരാണിവർ. ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ശമ്പളം എന്താണ്? എക്സയിസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു ൧൫ ലക്ഷം രൂപാ, ഈ തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അവൻെറ ശമ്പളം ൯൩, ൯൬, ൯൭ ഈ ആണ്ടുകളിൽ ൭൦, ൯൦, രൂപായായിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട എക്സയിസ് കമ്മിഷണരവർകളെ ഞാൻ രണ്ടു മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കാണുകയും ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയുംചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലെ ഈ തൊഴിലാളികൾക്ക് ൪൦ രൂപാവരെ ശമ്പളമുണ്ടെന്നാണ്. എനിക്കതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇക്കാലത്തു ൩൦ രൂപാ ശമ്പളമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ൩൦ ഇടങ്ങഴി അരി എന്നാണ് അർത്ഥം. അവൻെറ ജീവൻ പണയംവച്ച്—മഴക്കാലത്തു കാലു തെററി തറയിൽ വീഴുകയാണെങ്കിൽ കഥകഴിഞ്ഞു—ഈ ജോലി ചെയ്യുന്നവനു് ഇത്ര കുറഞ്ഞശമ്പളം തീരെപോരാത്തതാണ്. ഇത്ര ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവർക്കു കൂടുതൽ ശമ്പളം കൊടുക്കണം. ഞാൻ സിലോണിൽ പോയിരുന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ ചെത്തുതൊഴിലാളികളുടെ ശമ്പളം ൧൦൦, ൧൨൦, ൧൫൦—രൂപാവരെയുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞു. അതായത് ഇവിടത്തെ അസിസ്റ്റൻറു പേഷ്കാരുടെ ഗ്രേഡ്. അതുകൊണ്ടു് ഒന്നാമതായി ഈ കൂട്ടക്കാരുടെ ശമ്പളം പരിഷ്കരിക്കണം. ഇവർക്കു കൺട്രാക്ടറന്മാരാണു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതു. ശമ്പളം കൺട്രാക്റന്മാരെ ഏല്പിക്കുന്നതു് കുറുക്കൻെറ കയ്യിൽ കോഴിയെ സൂക്ഷിക്കാൻ ഏല്പിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. വൃക്ഷക്കരം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും പിരിക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ ശമ്പളംകൂടിപ്പിരിച്ചു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും തന്നെ ഇവർക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടാക്കണം. സിലോണിൽ ൧൯൪൦—വരെ ഇവർക്കു കൺ

ടാക്കൂറന്മാരാണ് ശമ്പളം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതു. അവിടത്തെ അസംബ്ലിയിൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും അതു് സഭ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സിലോണിൽ കുറേകാലത്തു് ഇതു പരീക്ഷണാർത്ഥമെങ്കിലും നടന്നുവരികയാണ്. അതു പോലെ ഇവിടേയും ഒന്നുരണ്ടു താലൂക്കുകളിലെങ്കിലുംഈപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇതു വരാനുള്ള കാര്യമാണ്; ഉടൻചെയ്യേണ്ടതായ കാര്യം. തൊഴിലാളികൾക്ക് സ്പെഷ്യലായി അരി അനുവദിച്ച് കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ചെത്തുകാരന് ഇപ്പോൾ ഉരിയോ, ഉഴക്കോ അരിയാണ് കിട്ടുന്നതു്. ഇതുവും കഴിച്ചുകൊണ്ട്, അവൻെറ വ്യവസായത്തിനു പോകാൻ സാധ്യമല്ല. എക്സയിസ് കമ്മീഷണർ അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യം ചെത്തു തൊഴിലാളികൾക്കു ശാപ്പാടിനുള്ള വക കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. തൊഴിലാളികളെ മാത്രം പരിഷ്കരിച്ചാൽ പോരാ തൊഴിൽകൂടി ഒന്നു പരിഷ്കരിക്കണം. ഇപ്പോൾ ചെത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന കള്ള് ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പുളിച്ചുപോകുന്നു. ഇതു് ദീർഘനാൾ യാതൊരു കേടും കൂടാതെ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു പരീക്ഷ സയൻസിയമായി നടത്തണം. മദ്യം പുളിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ പുറത്തുനിന്നു വരുന്ന ബിസ്കി, ബ്രാൻറി മുതലായവയെപ്പോലെ നല്ല കടലാസിലും മററും പൊതിഞ്ഞു് ആകർഷണീയമായ രൂപത്തിൽ അതിനെ വെളിയിലേക്കയക്കുവാനും എക്സയിസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുശ്രമിക്കണം. ദശമൂലാരിഷ്ടം ദ്രാക്ഷാരിഷ്ടം, മുതലായവ പണ്ടുള്ള വൈദ്യന്മാർഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നാണെങ്കിൽ Blood in Draksha, Blood in Carnis എന്നുള്ള പേരുകളോടുകൂടി വളരെ കമനീയമായ രീതിയിലും അതു പുറത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ കള്ളിനെ പരിഷ്കരിച്ചു വർണ്ണക്കടലാസുകൾ പൊതിഞ്ഞു് പുറത്തു തെങ്ങിൻെറ പടമോ മറേറാ അച്ചടിച്ചു പുറത്തയക്കണം. ഇതു് ഒരു വ്യക്തി വിചാരിച്ചാൽ സാധ്യമല്ല. ഗവണ്മെൻറിനെ സാധ്യമാകുകയുള്ളു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലവും അതിന്മുമ്പിലത്തെ കൊല്ലവും ഞാൻ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ എക്സയിസ കമ്മീഷണർ അവർകൾ പറഞ്ഞമറുപടി ഇതു് ആദായകരമല്ലെന്നാണ് മിസ്റ്റർ ചാരിയുടെ അഭിപ്രായം എന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ചാരിയുടെ കാലമല്ല.

[Mr. K. R. Narayanan,]

ഇപ്പോൾ പല ആചാര്യന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ. കള്ള് പുളിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രീയമായ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് യൂണിവേഴ്സിററിയിൽ ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ ചക്കര പഞ്ചസാര ഇവകൾ കിട്ടുവാൻ വളരെ വിഷമമായ ഒരു കാലമാണ്. തെങ്ങിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന മധുരക്കള്ളിൽനിന്നും പഞ്ചസാര ശക്കര ഇവ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയും. ചേർത്തലയിൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഇതു് ധാരാളം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എക്സയിസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ കർശനമായ നടപടികൾ മൂലമാണ് അതു് നിന്നുപോയിട്ടുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു മധുരക്കള്ളിൽനിന്നും പഞ്ചസാര മിട്ടായി മുതലായ സാധനങ്ങൾ നമുക്കു ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. കോയമ്പത്തൂരിലും, സിലോണിലും, ഇപ്രകാരമുള്ള പരീക്ഷകൾ നടത്തുകയും അതു് വിജയകരമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചെത്തുകാരുടെ ശമ്പളം പരിഷ്കരിക്കുക, കള്ള് പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ പുറത്തയക്കുക മധുരക്കള്ളിൽനിന്നും പഞ്ചസാര മുതലായവ എടുക്കുക ഈ വക വിഷയങ്ങളിലേക്കു എക്സയിസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ അടിയന്തിരമായി പതിയണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഹാജരാക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

SADASYATILAKA T K. VELU PILLAI: Sir, I second the motion, for I feel the pleasure and value of having had the opportunity of supporting this motion. I have been interesting myself in this question for many years. As I said, I had the privilege of presiding over large conferences of Ezhavas and other friends. Notwithstanding the tendency to cry down tapping, they have mustered the moral courage not to give up tapping. The proceedings of the Legislature will also show that I have advocated tapping. Mr. Narayanan has adverted to the fact that because of the discouragement of the Excise Department of tapping sweet toddy, it is not being tapped now.

Sweet toddy is being tapped from *Choonda Pana* and other trees very largely at present. I was years ago in the midst of a cluster of trees and I thought it was raining when one of my subordinates asked me to look up and I found that all the water came from a *Choonda Pana* which was being tapped.

Therefore, Sir, at this time, when we find it difficult to get sugar, we must encourage tapping. When we remember the fact that 30 or 40 years ago this *kollachackara* and other things had a great value-they were almost luxuries then--I am only sorry that the Excise Department took a very strange attitude and brought down this industry be-

cause they thought that the tapping of sweet toddy would be converted into tapping of fermented toddy. Therefore I hail this motion for adjournment and I hope the present Excise Commissioner, with the guidance of the Government will do everything necessary to facilitate the carrying out of this most salutory, most useful, and most profitable industry.

The second point is in regard to tapping. I fully share the opinion of Mr. K. R. Narayanan on that point also. And to a very great extent, the credit goes to you Sir, and in a very large measure, to His Highness the Maharaja. For when by the great Proclamation it was resolved that a person, whatever be his caste, whatever his calling, whether he be a day labourer, cooly or a thoity, can enter the portals of Sri Padmanabha, rub shoulders with the so-called higher castes and worship Him, these people who were till then kept down by the tyranny of the other castes, learnt the dignity of labour. The man who taps is doing very great service for the country quite as much as the man who goes into the deep sea to catch fish so as to please the gullets of the more fortunate folk. In fact, these classes are doing very much work not only for the prosperity of the land but also for the dilactation of the people all over the world. The graphic way in which Mr. Narayanan described the manufacture of sweet toddy reminds me of what my friend Mr. C. V. Kunjuraman spoke at a meeting 28 years ago, at which I presided. Mr. Narayanan has made it more businesslike and less literary. But Mr. Kunjuraman was a literary man and no wonder his style was literary. He said 'Here are the tappers who take the Amrit, this Amrit which is taken to the trees above and then taken down.' Mr. Narayanan cannot have heard that, because I am afraid he might not been born at the time Mr. C. V. Kunjuraman spoke at the meeting. But he has used the expression quite independently of Mr. Kunjuraman, and therefore he has impressed me with a great truth.

We are now living in an age when the Government are prepared to look into the legitimate grievances of grant-in-aid teachers and others whose needs require attention. The tappers are now as good and respectable people as anybody else. The old ideas which encouraged people to look down upon these tappers have fortunately become things of the past. Therefore I have great pleasure to support this motion as strongly as I can.

MR. N. NARAYANA KURUP:— (*Ambalapuzha* cum *Shertala*) സർ, ചെത്തുവ്യവസായത്തെ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നുള്ള വിഷയത്തെപ്പററി കെ. ആർ. നാരായണൻ അവർകൾ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ഒരു ദീർഘപ്രഭാഷണം ചെയ്കയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു ചെത്തു തൊഴിലാളികൾക്കു സിലോണിൽ, നൂറോ നൂററിഅൻപതോ രൂപാ ശമ്പളം ഉണ്ടെന്നും അതു പോലെ ഇവിടെയും ശമ്പളം കൂട്ടണമെന്നുമാണ്. ശമ്പളം കൂട്ടേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ മി. നാരായണനു ഒരു ഭാവമുണ്ടു. അതു ചെത്തുകാരന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിൽ മാത്രമേയുള്ളു എന്നാണു. ഇപ്രകാരം ശമ്പളം കൂട്ടിയാൽ എല്ലാ സമുദായ

[Mr. N. Narayana kurup.]

ത്തിലും ധാരാളം ചെത്തുകാരന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇവിടെ പബ്ലി
ക്ക് സർവീസിൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യം വേണമെന്നും ജനസംഖ്യാനുപാ
തികമായി ഉദ്യോഗം ലഭിക്കണമെന്ന് മുറവിളികൂട്ടുന്ന ഈ അവസര
ത്തിൽ ഇവരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിച്ച്, എല്ലാ സമുദായത്തിലും ഈ
തൊഴിലുകാരുണ്ടാകാൻ അവസരം കൊടുത്ത് സമുദായപ്രാതിനിധ്യം ശരി
യാക്കണമെന്നു കൂടി ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

സർ, ഇന്ന് ചെത്തുകാർക്ക് അരി കിട്ടുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതി
നെപ്പററിയും രണ്ടു വാക്ക് പറയുവാനുണ്ട്. ഇവരുടെ തൊഴിൽ വളരെ
ആയാസമുള്ളതാണെന്നും ഒരു തെങ്ങിൽ തന്നെ ദിവസം മൂന്നു പ്രാവ
ശ്യം മേല്പോട്ടും കീഴ്പോട്ടും കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യണമെന്നും
അതിനാൽ അരി വിതരണത്തിൽ ഇവരുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം പരിഗ
ണിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉള്ള കാര്യത്തിൽ ഞാനും പൂർണ്ണമായി യോജി
ക്കുന്നു. അവർ ചെത്തി എടുക്കുന്നത് അമൃതാണോ, വെണ്ണയാണോ,
എന്നുള്ളത് ഇവിടെ വാദവിഷയമല്ലാ. ഒരു സ്ഥലത്തു തന്നെ ഇരുന്ന്
കയറു പിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾക്കു പ്രത്യേകം അരി കൂടുതൽ കൊടു
ക്കാമെങ്കിൽ ദിവസവും തെങ്ങിൽ ൩ പ്രാവശ്യം വീതം കയറി ഇറങ്ങി
വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി ശരീരത്തിന് ആയാസമുണ്ടാക്കുന്ന ചെത്തു തൊഴിലാളി
കൾക്ക് ശരിയായി ആഹാരം കഴിക്കത്തക്കവണ്ണം അരി വിതരണം ചെ
യ്യേണ്ടതാവശ്യമല്ലേ. ഗവർമ്മെൻറു അവർക്ക് ശരിയായി അരി വിതര
ണം ചെയ്യണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ. ഇക്കാര്യത്തെ
സംബന്ധിച്ചു ഒരു അസിസ്ററൻറ് പേഷ്കാരവർകളെ കണ്ടു ഞാനും
ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് കൂടുതൽ അരിക്ക് എഴുതി അയ
ച്ചാൽ അനുവദിക്കയില്ലെന്നും അപ്രകാരം എഴുതുന്നതു തന്നെ മേലധികാ
രികൾക്ക് വിരോധമാണെന്നുമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള സാധുതൊഴിലാളിക
ളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറിൻെറ ദയാദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞു കാണാൻ
ഞാൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുന്നു. മി. കെ. ആർ. നാരായ
ണൻ പറഞ്ഞതുപോലെ മധുരക്കള്ള് ഉണ്ടാക്കി വില്ക്കുന്നതും വളരെ
ആദായകരമാണ്. മധുരക്കള്ളും ചെത്തി എടുത്ത് പുളിക്കാതെ എന്നും
ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം ശാസ്ത്രീയമായി പരിഷ്കരിക്കാമെങ്കിൽ സായ്പ
ന്മാർപോലും അത് ഉപേക്ഷിക്കയില്ല. ഇതിനു ഒരു കഥ പറയാം.
കള്ളു കൃസ്തീയ മതം നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നതാണ്. പണ്ടു ഒരു കുടിയൻ
കൃസ്തീയസഹോദരനെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവംകൊണ്ട്, കൂട്ടുകാരെല്ലാം കൂടി
ഒരു ധാരയായിരുന്ന അന്നത്തെ മെത്രാൻ തിരുമനസ്സിനെ കണ്ടു പരാതി
പ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കുടിയനെ ഉപദേശിക്കാൻ എത്തി. ഇത് അന്വേ

ഷിക്കാനായി സായിപ്പ് വരുമെന്ന് വിചാരിച്ച അയാൾ പ്രത്യേകം കുറെ മധുരക്കള്ള് തയ്യാറാക്കിവച്ചിരുന്നു. സായിപ്പ് അവിടെ ചെന്ന അവസരത്തിൽ താൻ കള്ള കുടിയാനാണെന്നും മേലാൽ കുടിക്കരുതെന്നും സായിപ്പ് പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ തയാറാക്കി വച്ചിരുന്ന മധുരക്കള്ള് എടുത്തു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അതു കുടിച്ചു നോക്കി. അതു വളരെ സ്വാദുള്ളതായിരുന്നു. ഇതു കുടിച്ചോ ഇതു കുടിച്ചോ ഇതു വളരെ നല്ലതാണ് എന്നു പറഞ്ഞതായി ഒരു കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ മധുരക്കള്ള് പാകപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തി വേണ്ട തരത്തിൽ പണം ചിലവു ചെയ്തു ഇതിനെ ഒരു നല്ല വ്യവസായമാക്കി തീർക്കുന്നതു് വലിയ ആദായകരമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഇതിൽനിന്നും പലമധുര പദാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. വ്യവസായഡയറക്ടർ മി. ചാക്കോ പനങ്കള്ളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാക്കുന്ന ചക്കര, പഞ്ചസാര, ചാക്ക്ലററു മുതലായവ കഴിഞ്ഞ തിരുനാൾ എക്സ്ബിഷൻ സമയത്തു ഞങ്ങളിൽ പലക്കും തന്നു. അവയെല്ലാം തന്നെ വളരെ നന്നായിരുന്നു. ആ ഒരു വ്യവസായം ഇവിടെ വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നു വരികിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ആദായത്തിൽ ശരിയായ ഒരു വർദ്ധനയുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ലാ. കള്ള് ഇന്ന് ഒരു ആഹാരസാധനമായി തീർന്നിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഈ വ്യവസായത്തിനു കള്ളുകിട്ടിയില്ലെന്നു വരാം. എന്നാൽ കള്ളിനു ചിലവില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഇതു് ആദായകരമായ ഒരു വ്യവസായമായിരിക്കും. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു.

MR. K. KUNJU PANICKAR: സർ, പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു എനിക്കും രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനുണ്ട്. ചെത്തുകാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു.

MR. P. SIVARAMA PILLAI (*Meenachil cum Thodupuzha*) : Can a member speak in English and in Malayalam on the same day?

PRESIDENT : Perfectly. As a matter of fact, supposing an honourable member thinks that a particular subject is better treated in Malayalam, than in English, he is perfectly at liberty to do so.

MR. K KUNJU PANICKER : സർ, ചെത്തു തൊഴിൽ ഈ നാട്ടിൽ ഗവൺമെൻറിനു വളരെ ആദായകരവും ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപയോഗപ്രദവുമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്ക് ശരിയായ ആദായം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ വേണ്ടിടത്തോളം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാതെയും, ശുചിയായി നടക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവരെപ്പററി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു അവജ്ഞതന്നെയുണ്ട്. ഈ ചെത്തുകാരെ സംബന്ധിച്ച് ശ്രീനാരായ

[Mr. K. Kunju panicker.]

ഞങ്ങളുടെ സ്വാമികൾ പറഞ്ഞിരുന്നതു അവരുടെ ഈ ന്യൂനതയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടാണ്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് "ചെത്തരുതു്, ചെത്തുകാരെ തൊടരുതു്, അവരെ തീണ്ടരുതു്" എന്നാണ്. അവരുടെ ശുചിത്വമില്ലായ്മയെ പരിഗണിച്ചിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അവർ വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാതെയും ഒരു സംസ്കാരവും ഇല്ലാതെയും ശുചിയായി നടക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെയും, വെറും മരത്തിൽ കയറാനും ഇറങ്ങാനും മാത്രം കഴിയുന്നവരായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നതു്. ന്യായമായിട്ടുള്ള പ്രതിഫലം ഈ തൊഴിൽ കൊണ്ടു കിട്ടുമെന്നു കണ്ടാൽ മററാളുകളും കൂടി ഈ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കോട്ടയത്തുള്ള ഒന്നു രണ്ടു യുവാക്കന്മാർ ഈഴവസമുദായത്തിൽ തന്നെയുള്ളവർ ഏഴാം ക്ലാസ് ജയിച്ച് ൧൨ രൂപാ ശമ്പളം വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ട് വാദ്ധ്യന്മാരായിരുന്നിട്ട ഇപ്പോൾ ആ ഉദ്യോഗം ഉപേക്ഷിച്ച് തിരിച്ചു വന്ന് ചെത്തുന്നതായി എനിക്കറിയാം. മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കോട്ടയത്തു ചെത്തുകാരുടെ ശമ്പളം അത്ര കുറവല്ലാ. അവിടെ ൨൦ രൂപാ അവർക്ക് ശമ്പളം കിട്ടുന്നുണ്ട്. വാദ്ധ്യാർക്ക് ൧൨ രൂപായെ കിട്ടുന്നുള്ളൂ. അതു കൊണ്ട് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് തികയാതെവന്നു. അതിനാൽ ചെത്തു തൊഴിൽകൊണ്ട് മാന്യമായ നിലയിൽ കാലക്ഷേപം നടക്കുമെന്ന് കണ്ടിട്ടാണ് വാദ്ധ്യാന്മാരാണെന്നു പറഞ്ഞു ഞെളിയാൻപോകാതെ ഈ തൊഴിലിൽ. അവർ ഏർപ്പെട്ടതു്. ന്യായമായ ഒരു ശമ്പളം കിട്ടുമെന്നു വരികിൽ നിശ്ചയമായും ആരും ഈ തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ മടിക്കുകയില്ലാ. വാററ് മുൻ കാലത്തു ചില ഈഴവർ മാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഗവൺമെൻറു ഡിസ്റ്റിലറികളിൽ എല്ലാ സമുദായക്കാരും ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർ ജോലി കഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽവന്നു വൃത്തിയായി കുളിച്ചു നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ച് യോഗ്യന്മാരായി നടക്കുന്നതു കൊണ്ട് അവരെ വാററുകാരെന്നു ആരും പറയുകയില്ലാ. അതു പോലെ തന്നെ ചെത്തുകാരും ജോലികഴിഞ്ഞു കുളിച്ചു നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ചു നടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അവരെ ചെത്തുകാരാണെന്നു ആരും പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ശുചിത്വവും വിദ്യാഭ്യാസവും എല്ലാം ശരിയായി പാലിക്കുന്നതിനു അവരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു എത്രയും അത്യാവശ്യമാണ്. ഗവൺമെൻറു വൃക്ഷക്കരം ഈടാക്കുകയും വൃക്ഷങ്ങൾക്ക് മുദ്രയിടിപ്പിക്കയും മററും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ചെത്തുകാരുടെ ശമ്പളത്തെപ്പററിയും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കി ചെത്തുകാരെ ഓരോ ഷാപ്പിലും ജോലിക്കു വയ്ക്കുന്നപക്ഷം അവർക്കു ഇന്നുള്ളതിൽ നി

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: ഇപ്പോൾ മാരോഷാപ്പിലും ചെത്തുകാരില്ലാതെ ഇരിക്കുകയല്ലെ?

MR. K. KUNJU PANICKER: ഉള്ളതായിട്ടു എനിക്കറിവില്ല. വളരെ ആളുകൾ ഷാപ്പുകളിൽ തൊഴിൽ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു് പ്രൈവററായിട്ടു ചെത്തുകയും ഷാപ്പുകാരുടെ സമ്മതംകൂടിവാങ്ങിവീട്ടിൽ വച്ചു് കള്ളു വിററു അതിൽ ഒരു പങ്കു് ഷാപ്പുകാരനും എക്സൈസ്കാൎക്കും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നടപ്പുണ്ടു്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്രയോ വൃക്ഷങ്ങൾ നമ്പരടിക്കാതെ ചെത്തിവരുന്നുണ്ടു്. അതിനു ചില ആളുകൾക്കു് ചില ഭോഗങ്ങൾ കൂടുതൽ കൊടുക്കണമെന്നേയുള്ളു. ഇങ്ങനെ ധാരാളം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്.

പിന്നെ എനിക്കു് പറയുവാനുള്ളതു് മധുരക്കള്ളിൽ നിന്നും പഞ്ചസാരതുടങ്ങിയ മധുരപദാൎത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതിനെപ്പററിയാണു്, ഇപ്പോൾതന്നെ പഞ്ചസാരക്കു് വേണ്ടി ജനങ്ങൾ വലിയ വിഷമം അനുഭവിക്കുകയാണല്ലൊ. ഈ വിഷമം പരിഹരിക്കാൻ നമുക്കു ഇവിടെ തെങ്ങുണ്ടു്. പല ഉപാധികളുമുണ്ടു്. പന രണ്ടുതരത്തിലുണ്ടു്. കരിമ്പുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം പഞ്ചസാര ഉണ്ടാക്കാം. പഞ്ചസാരവ്യവസായം ഗവൎമ്മെൻറിൻെറ സഹായത്തോടുകൂടി വിപുലമായ രീതിയിൽ നടത്താൻ സാധിക്കും. ഇതിലേക്കു് ഡിപ്പാൎട്ടുമെൻറിൽനിന്നും തന്നെ ഒരു സ്കീം തയ്യാറാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാണു എൻെറ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങനെയായാൽ ഗവമ്മെൻറിനു ഈ ഇനത്തിൽ ഒരു വലിയ വരവുണ്ടാക്കാം. എന്നുമാത്രമല്ല ജനങ്ങൾക്കും അതു വളരെ സഹായമായിരിക്കും; ഇന്നത്തെ പഞ്ചസാരയുടെ വിഷമം മാറുകയും ചെയ്യും. നെല്ലിൻെറ കാൎയ്യത്തിൽ ഇവിടെ ഇത്രയേ ഉണ്ടാകയുള്ളുവെന്നു് ഒരു പരിധിയുണ്ടു്. പഞ്ചസാരയുടെ കാൎയ്യം അങ്ങനെയല്ല. അതിനാൽ ഡിപ്പാൎട്ടുമെൻറു അധ്യക്ഷൻെറ പ്രത്യേക നിയന്ത്രണത്തിൽ ഇതിലേക്കു കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഒരു സ്കീം ഉണ്ടാക്കി പ്രവൎത്തിക്കണമെന്നുള്ള കാൎയ്യം ഞാൻ വീണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ചെത്തു തൊഴിലാളികൾ വളരെ പിന്നോക്കമാണു്. കൃഷിപ്പണിചെയ്യും മററും ഉപജീവിക്കുന്ന പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരെ ഉയൎത്തുന്നതിനും നല്ലനിലയിൽ ആക്കുന്നതിനും ആയി അവരുടെ ഇടയിലുള്ള ആൺകുട്ടികളേയും പെൺകുട്ടികളേയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവൎമ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെ തന്നെ ഗവമ്മെൻറിലേക്കു ഒരു വലിയ ആദായവുമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിൻെറ വിദ്യാഭ്യാസനില അധഃപതിച്ചു് പോകുന്നതു് വളരെ ക

[Mr. K. Kunju panicker.]

ഷ്ടമാണ്. അതിനാൽ ഇവിടത്തെ ചെത്തുകാരെ സംബന്ധിച്ചും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണ് എൻെറ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം. അതുപോലെതന്നെ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ലഹരിയുണ്ടാകുന്ന കള്ളിനെപ്പററിയല്ലാ മധുരക്കള്ളുണ്ടാക്കുന്ന വിദ്യക്കുടി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അപ്രകാരമായാൽ ഈ വ്യവസായം വളരെ ഭംഗിയായി നടക്കും. തിരുവിതാംകൂറിൽ മാത്രമല്ലാ എവിടെയെല്ലാം ഈ വ്യാപാരം നടത്താമൊ അവിടെയെല്ലാം ചരക്ക് അയച്ചു കൊടുക്കണം. ഇതും നാട്ടിലെ വരവു വദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നല്ല വ്യവസായമാണ്. അതിനാൽ ഈ വ്യവസായവും നടപ്പിൽ വരുത്തിണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, ഈ പ്രമേയത്തെക്കുറിച്ചു ഞാനും രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മധുരക്കള്ളു മാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ കള്ളുഷാപ്പുകളിൽ രണ്ടും മൂന്നും ദിവസം ഇരുന്നു പുളിച്ച കള്ളിൽനിന്നും ബ്രാൻറിയോ മററു വല്ല പാനീയങ്ങളോ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അവയെല്ലാം ചാരായം വിൽക്കുന്നതുപോലെ വിൽക്കാൻ സൌകര്യമുണ്ടാക്കിയാൽ വലിയ ആദായകരമായിരിക്കും. എന്നുതന്നെയല്ല പുളിച്ചകള്ളു ചീത്തയാകാതെ കുപ്പിയിൽ അടയ്ക്കുമ്പോൾ ഏതുപ്രകാരം ഇരിക്കുന്നുവോ അതേപ്രകാരം കുപ്പി തുറക്കുമ്പോഴും ഇരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. അതിലേക്കു വല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടോ എന്നു കണ്ടു പിടിക്കണം. പിന്നെ ഇവിടെ നടന്ന സംസാരത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതു മററു സമുദായക്കാരാരും ചെത്തുതൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു. അതു സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. പല സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരും ഈ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു എക്സൈസ് കമ്മീഷണർക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യമുള്ളതിനാൽ അതിനെപ്പററി അദ്ദേഹം തന്നെ വിശദീകരിച്ചുകൊള്ളും. ൨൦ രൂപാ മുതൽ ൪൦ രൂപാവരെ ചെത്തുതൊഴിലാളികൾക്കു ശമ്പളമുണ്ടെന്നു മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇന്ന് അനവധി പണം ചെലവുചെയ്തു പഠിച്ച് ബി. ഏ. പാസ്സായി ജോലിക്കു വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ഗവണ്മെൻറ് അവക്കു എന്തു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നുവെന്നു മി. നാരായണൻ പറഞ്ഞാൽകൊള്ളാം. ഇന്നു ഷാപ്പുകൺട്രാക്ടർമാർ ചെത്തുകാർക്കു നല്ല

സംഖ്യ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇവർ ഗവൺമെൻറു നിയന്ത്രണത്തിലായാൽ അവൻെറ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗവൺമെൻറു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു, കൺട്രാക്ടർ ജോലി ചെയ്യിക്കുന്നു, എന്നു വന്നാലത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഈ സഭയും, എക്സൈസ് കമ്മീഷണരും, ബ: ഗവൺമെൻറും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. മധുരക്കള്ളുണ്ടാക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അത് എൻെറ നാട്ടിൽതന്നെ പലരും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിനു എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും യാതൊരു തടസ്സവും ചെയ്യുന്നില്ല. ഫീസ് ഒന്നും കൊടുക്കാതെതന്നെ ഈ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനു ഫ്രീപാസ്സ് അപേക്ഷിച്ചാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും കൊടുക്കും എന്നുള്ള സംഗതി എൻെറ മാന്യസ്നേഹിതൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

ചക്കര ചെത്തിയുണ്ടാക്കുന്നതിനു എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നില്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥം. ന്യായമായും സത്യമായും പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു ഗവൺമെൻറിനും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും വിശ്വാസമുള്ളവർക്കു ചക്കരക്കള്ളു ചെത്താൻ അനുവാദം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് എൻെറ അറിവ്. എന്നാൽ ഉത്തമവിശ്വാസമില്ലാതെയും ദുരുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയും ഗവൺമെൻറിനെ മനഃപൂർവം വഞ്ചിക്കുന്നമെന്നുള്ള കരുതലോടുകൂടി വ്യാജമായി കള്ളു ചെത്തി വിൽപ്പന നടത്തുന്നവരുടെ ലൈസൻസ് പിൻവലിക്കുന്നുണ്ട്. അതു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ വീഴ്ചയല്ല. അവർ കള്ളത്തരം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്. അതിനു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഒരിക്കലും കുററപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല.

ചെത്തുതൊഴിലാളികൾക്ക് അരി കൊടുക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഞാൻ പറയുന്നതു തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള സകലർക്കും ഒരുപോലെ അരി കൊടുക്കണമെന്നാണ്. ഇന്ന തൊഴിലുകാർക്ക് അരി കൊടുക്കണം, ഇന്ന തൊഴിലുകാർക്ക് കൊടുക്കണ്ട എന്നു തരം തിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആർക്കെല്ലാം അരി ആവശ്യമുണ്ടോ അവർക്കെല്ലാം കൊടുക്കതന്നെ വേണം. അല്ലാതെ ചെത്തുതൊഴിലാളികൾക്കു കൊടുക്കണം, വേറെ ആർക്കും കൊടുത്തുകൂടാ എന്നു പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥം എന്താണ്? കൃഷിക്കാരനും വ്യവസായിക്കും കച്ചവടക്കാരനും എല്ലാം അരി ഒരുപോലെ ആവശ്യമാണ്. ചെത്തുതൊഴിലാളികൾക്കു മാത്രമായി അരി കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല.

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

മധുരക്കള്ളിൽനിന്നു ധാരാളം മധുരപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നു പലരും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഞാൻ പറയുന്നതു തേങ്ങയുടെ വിലയെ ആശ്രയിച്ചാണു് ഈ വ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയും അധഃപതനവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നാണു്. കാരണം തേങ്ങാ നല്ല വിലയുള്ളപ്പോൾ വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാർ ആരും തന്നെ തെങ്ങു ചെത്താൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ തേങ്ങയ്ക്കു വിലയില്ലെങ്കിൽ കള്ളുചെത്തിയെടുക്കുവാൻ എല്ലാവരും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും.

SADASYATILAKA T. K VELU PILLAI: ധാരാളം ചൂണ്ടപ്പനകൾ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചു ഈ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതു നന്നല്ലേ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ചൂണ്ടപ്പന ഒരിക്കലും വച്ചുപിടിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എല്ലാ സ്ഥലത്തും ധാരാളം കാണുന്ന ഒരു വൃക്ഷമാണതു്. അതുകൊണ്ടു് അതു വച്ചുപിടിപ്പിക്കണമെന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. നശിപ്പിക്കാതിരുന്നാൽ മതി.

MR. D. C JOSEPH: Sir, the R. A. F. is doing very tremendous work in the West but it is not humanitarian in character. It is of a recent origin but Vanchis Air force is doing useful service from time immemorial. Our air force consists of two units—one from south Travancore I mean the palmyrah tappers and the other from the north—the cocoanut tappers. That is the sort of constructive work which it could do for the safety of mankind and in the best interest of the State. Such kind of noble work is bound to stand for a long time to come. The tappers are contributing to the finances of the State by means of their profession and thus rendered yesman service to the country they served. They are responsible for a revenue of Rs. 15 lakhs. They therefore, deserve every encouragement and support from our Government. I trust that the Dewan-President who is very much interested in giving Yogaabhyasa training to our youngmen would try to devise means through the University to make the tapping work easier and less risky. The work is quite commendable as they work without caring for their lives under any circumstance. Without the aid of any machinery they prepare a delicious food taking their stand on the top of the tree as if it were in an air craft. The epoch-making Temple Entry Proclamation has raised the prestige and dignity of Travancore in the estimation of the world and has broken to pieces the citadel of untouchability. Now comes our airforce which does productive work. It is sure to win the admiration of the public. I request the Excise Commissioner to see that the tappers are properly paid by the contractors. They are suffering very much. They are treated like animals without tail when they are charged in cases rightly or wrongly for alleged illicit tapping. They deserve encouragement and sympathy

as they are contributing large sums of money to the State Revenue. With these words I strongly support Mr. K. R. Narayanan's cut-motion.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Before speaking anything about tappers and the preservation of sweet toddy, let me clear one misconception in the minds of some of the honourable members. Mr. Kunju Panicker was saying that in Kottayam a number of trees are being tapped which are not numbered. It is an offence and if any case is brought to the notice of the Excise subordinates, action will be taken in such cases.

PRESIDENT: What the honourable member was saying was that everybody knows that there are a large number of trees which are not numbered and which are tapped.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: I must submit to the House that it is not a fact. A number of such cases have been detected and all trees marked. Several parties have been sent to check the tapping of trees and no illicit tapping is now reported. I may, for the information of the honourable members, give a list of the number of trees tapped in the last few years which will show the increase effected during the last few years.

NO. OF TREES TAPPED.

Year.	Cocoanut.	Palmyara.	Choondapana
1115	58662	14853	14492
1116	65318	15247	23619
1117	66931	15681	25035
up to Mithunam 1118	92203	40463	31703

from this increase in trees and present dearth of tappers, it will be seen that the report that not even a single tree which is not marked is being tapped, are believable whenever such cases are brought to the notice of the Inspector or the Unit Officer they will severely deal with those responsible for such irregularities. Action will be taken by the preventive Officers and the special staff sent for checking trees, if any case is detected by them. Therefore, I may inform the House that there is no illicit tapping as the honourable member has put in.

Then about the tappers. The department and the authorities concerned with distribution of rice are very solicitous about their welfare. Rice is being distributed to them in the same manner as the subordinates of the department. As the honourable member himself admitted, they are getting Rs. 20 over and above their meals, in Kottayam. The lowest Excise subordinates are getting only Rs. 10 and Government have very kindly raised their salary from Rs. 10 to Rs. 11 from next year onwards. They are supposed to subsist under their present conditions. When the subordinates of the department are getting only Rs. 10 the tappers are getting Rs. 20 over and above their food. The salary of the tappers is not inadequate—As the honourable member Mr. K. R. Narayanan said the tappers in Trivandrum are getting much more. There are one or two main reasons for it. A large number of tappers have gone outside the State for war service. The few remaining demand very high salary, and they are much in demand. The

[Mr. P. G. Narayanan Unnithan.]

toddy shop contractors are making a good lot of money out of their toddy shops. So, in fact, they are rivalling each other in paying higher wages to these tappers, so that they may get more profit. The tappers can therefore get on very well, even without any special care by the department.

In regard to the departmental supervision of the appointment or payment of tappers there are some practical difficulties. The right of manufacture of toddy is given to the contractors, and the department has nothing to do with it. Toddy shops in specified areas are given on contract. It is specifically stated in the sale notice that the department do not undertake even to provide the trees. When we cannot provide even the trees, I do not know how we can go beyond that to the question of the supply or pay of tappers. All the same, let me assure the House that all that is possible is being done because the department, more than anybody else, realises the value of the services done by the tappers, how it is an essential service, considering the revenue that is derived as a result of their labour.

Then a word with regard to the preservation of sweet toddy. It has not yet been possible to find any method of preserving toddy from fermentation. It has been stated recently that in Ceylon some method has been found out. The University Research Department will be requested to make researches in this direction and if any method could be found for preserving the sweetness of toddy that will be made use of for the purposes mentioned by the honourable members.

With regard to the manufacture of sugar and sugar candy from cocoanut jaggery, let me inform the House that it is not possible at present. For various reasons Messrs Travancore Sugars and Chemicals Ltd. have not been able to restart their sugar factory. Even palmyra Jaggery has gone up very much in price and it is not possible to get jaggery at prices for which they got sugar from elsewhere. The possibility of using sweet toddy in jaggery will depend on the availability of trees for tapping for this purpose. Just at present when copra and oil are very much in demand, I do not think it is possible to start anything like large scale tapping or manufacture of cocoanut Jaggery and sugar or sugar candy from that. Even the shop contractors are finding it very difficult to get toddy for direct consumption. Again unless experiments are conducted in manufacture of jaggery from sweet toddy and actual results watched it will not be possible to say how it could be considered as a successful business proposition. I may, however, say that all that can be done will be done and Messrs. The Travancore Sugars who are in the sugar manufacturing line, will be requested to make experiments in that direction. When cocoanut is not so dear, it may be possible to try this experiment profitably.

It was mentioned here that the number of Choondapanas have dwindled. It may be correct. But the figures before me show that it is possible to increase very much the number of choondapanas under tapping. On this assurance, I hope the honourable member will with-

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Is the Excise Commissioner aware that places like Vakkom and Kadakavoor were producing a kind of small Karippatties out of cocoanut toddy?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Yes, Sir. They were producing and even now they are doing it. Permission is given for a few licencees in Kottarakara, Quilon and a few other places for manufacturing them. These licencees for sweet toddy are not charged.

The motion, by leave, was withdrawn.

Motion No. 22.

SAHIB BAHADUR P. S. MUHAMMED.

To reduce the allotment of Rs. 89,250 for Supplies and Services and Contingencies by Re. 1.

സർ, ഈ മോഷൻ ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു് ഉപ്പ് ഗവണ്മെൻറു ഡിപ്പോകളിൽ ശേഖരിച്ചു വിൽപ്പന നടത്തണം എന്നു പറയുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു്. പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമുള്ള സകലസാധനങ്ങൾക്കും ഇന്നു പൊതുവെ വില വളരെ അധികമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഉപ്പ് ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്കും കച്ചവടക്കാർക്കും കുറെ വില കൂട്ടതലെടുക്കാൻ ആഗ്രഹം കണ്ടേക്കാം. അതു വെറും സാധാരണമാത്രമാണു്. അതിൽ അവരെ കുററപ്പെടുത്തേണ്ടയാവശ്യമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽതന്നെ ഉപ്പ് ഇപ്പോൾ ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതിന് ഒരിക്കലും വിഷമം നേരിടുകയില്ല എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവകമല്ല. ഉപ്പ് ട്രാൻസ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിനും മററും ഇപ്പോൾ അല്പം ചെലവു വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു അൽപ്പം വില കൂട്ടാതിരിക്കാനും നിവൃത്തിയില്ല. ഈയിടെയായി കച്ചവടക്കാർ പലവിധത്തിലും ജനങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതായി എനിക്കറിയാം. അതിൻെറ ഫലമായിട്ടായിരിക്കാം ഇപ്പോൾ ഉപ്പിനും അല്പം വില വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെക്കൊണ്ടു സാധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയാണു കച്ചവടക്കാർ ഈ സാഹസങ്ങളെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചതു്. അവരുടെ ഉദ്ദേശം ഏതാണ്ടു് സ്വല്പം അവർ സാധിക്കുകയുംചെയ്തു എന്നുതന്നെ പറയാം. ഇനിയും അങ്ങനെയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻവേണ്ടി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണു് എൻെറ അപേക്ഷ. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നോ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നോ അതാതു സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു ഉപ്പു മിതമായ വിലയ്ക്കു വിതരണം ചെയ്യത്തക്കരീതിയിൽ വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യണമെന്നു് ഞാൻ പ്രത്യേകം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ട്രാൻസ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതിനും മററുമുള്ള അസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് ഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടുമാത്രമേ ഇതു നിർവഹിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറു് പ്രത്യേകം കരുതേണ്ടതാണു്. ഉപ്പില്ലാതെ ഒരു നിമിഷംപോലും ജനങ്ങൾക്കു മുൻ

[Sahib Bahadur P. S. Muhammed.]

പോട്ടു പോകാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരാഹാരവും കഴിക്കാനും സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ വിഷയത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയണമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിമാത്രമാണു ഞാൻ ഈ മോഷൻ അവതരിപ്പിച്ചതു്.

MR. K. KUNJU PANICKER : സർ, ഉപ്പിനെസംബന്ധിച്ചു് ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പറവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉപ്പുശേഖരിക്കുന്നതു് പ്രൈവററു് കമ്പനിക്കാർ മുഖാന്തിരമാണല്ലോ. തന്നിമിത്തം അവർ അമിതമായ ലാഭം എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഗവൺമെൻറിൽനിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നുതന്നെയോ പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെവച്ചു് ഉപ്പു് ശേഖരിക്കുന്നതു് കൂടുതൽ ലാഭകരമല്ലേ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ശേഖരിച്ചാൽ ഉപ്പു് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ മിതമായവിലയ്ക്കു് വിതരണംചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഉപ്പുസമ്പാദനം, സംഭരണം, ട്രാൻസ്പോർട്ടു്, ഉപ്പുവിതരണം ഇതെല്ലാം ഗവൺമെൻറുതന്നെ നിർവഹിക്കുന്നതു് ഏററവും സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും കമ്പനിക്കാരോ മറേറാ ഉപ്പുസംഭരണത്തിനുവേണ്ടി പണം വ്യയം ചെയ്യുകയോ മറേറാ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും അവരുടെ ചെലവു കൊടുത്തു എത്രയും വേഗത്തിൽ ഉപ്പുഫാക്ടറികളുംമററും ഗവൺമെൻറധീനതയിൽ എടുത്തു് പൊതുവകയായി പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ട ഒന്നാണു് ഉപ്പുവ്യവസായം. അപ്പോൾ ഗവൺമെൻറിനു സൗകര്യമുള്ള നിലയിൽ അതിൻെറ വില നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കയും ചെയ്യും. ഈ വക കാര്യങ്ങൾ കൂടി എനിക്കു ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു് ആഗ്രഹമുണ്ടു്.

The House adjourned for lunch at 2 P. M. and met again at 3 P. M.

MR. K. KUNJU PANICKER: സർ, എനിക്കു പ്രധാനമായി ഒരു പായിൻേറ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. അതായതു് ഉപ്പളങ്ങളിൽ ഉപ്പു ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ജോലിക്കാരുടെ കാര്യത്തെപ്പററിയാണു്. ഉപ്പു് മൊണോപ്പളിയായി വിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൃപ്തികരമായ വിധത്തിൽ ആദായം എടുക്കുന്നില്ല എന്നൊരു പരാതി ഇപ്പോഴുണ്ടു്. ഈ കാര്യത്തിനു ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിലയിൽ ഗവൺമെൻറിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഈ വ്യവസായം കൊണ്ടുപോകേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു ഉപ്പളങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നവരുടെ സംരക്ഷണയ്ക്കും അവരുടെ ജോലിക്കു തക്കതായ പ്രതിഫലം

അവർക്കു കിട്ടുന്നതിനും നാടൊട്ടുക്കു ഉപ്പ് വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും പൊതുവാവശ്യത്തിനുള്ള സാധനങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള ആദായം ജനങ്ങളുടെ പൊതുസ്ഥാപനമായ ഗവൺമെൻറിനുതന്നെ ലഭിക്കണമെന്നുള്ള പൊതുജനഹിതത്തെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും ഇന്നത്തെ മൊണൊപ്പൊളി ഏർപ്പാടു എത്രയും വേഗം ഭേദഗതിചെയ്തു ഗവൺമെൻറു ഏറെറടുക്കേണ്ടതാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. S. CHATTANATHA KARAYALAR: May I know what the Honourable Member means by saying monopoly?

MR. KUNJU PANICKER: പ്രത്യേകം ആളുകൾ കൺട്രാക്ററുപിടിച്ചു അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ശേഖരിച്ചു വിൽക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് മൊണൊപ്പൊളി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപ്പര്യം.

MR. T. T. KESAVAN SASTRY: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഉപ്പിൻെറ സംഭരണം ഇവിടത്തെ സകല ജനങ്ങളുടെയും ഉപയോഗത്തെ ഗണ്യമായി സഹായിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന ഉപ്പിൻെറ വിലയും നമ്മുടെ ഉപ്പളങ്ങളിൽ സഞ്ജീകരിക്കുന്ന ഉപ്പിൻെറ വിലയും തമ്മിൽ ഒരു താരതമ്യവിവേചനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ഉപ്പിൻെറ വില തുലോം കുറവാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. പല ഇറക്കുമതി സാധനങ്ങളുടേയും വില യുദ്ധകാലപരിതസ്ഥിതികൾകൊണ്ടു ഇരട്ടിയും രണ്ടിരട്ടിയും, നാലിരട്ടിയും ആയി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു. നേരെമറിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലെ സാധനങ്ങളുടെ വില കേവലം പരിമിതമായിട്ടുമാത്രമെ കൂട്ടിയിട്ടുള്ളു. പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തെ മുൻനിറുത്തി ഗവൺമെൻറുതന്നെ ഉപ്പ് സംഭരിച്ചു കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു നൾകാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ വന്നിരിക്കയാണല്ലൊ. ഈ ഉപക്ഷേപം അവസരോചിതവും സ്വീകാര്യവുമാണ്. ഇതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിക്കാണ്മാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു. വിദേശീയസമാനങ്ങൾക്കു കൂടിയിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ വില ഏററവും ദുർവഹമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഗവൺമെൻറിൻെറ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് സഹായമായിരിക്കും. അതിനാൽ ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുകയും, ഇതു് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവൺമെൻറ് സദയം ശ്രദ്ധിച്ചുകാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Sir, by speaking on the motion, I only wish to bring to the notice of the Excise Commissioner that in Munambam salt depot which is the source of supply of salt to northern parts of the State there is often shortage of salt supply consequent on

[Mr. Kottalil P. Abraham.]

the shortage of stock during certain particular months. This year in Vrischigam or Dhanu there was some shortage. There was and there is some similar shortage during the current month. I do not know how that shortage happens during the particular months. I am told that there is some difficulty in transporting salt during the particular months and that is the reason for the shortage. Therefore I request the head of the department to see that salt is adequately supplied to that Depot so that people in the neighbouring locality may be able to get the necessary quantity of salt at all times of the year. Let me also take this opportunity to express my sincere joy to see that the Government have recorded in the Administration Report their appreciation of the good work turned out by this Department. For my part I also wish to pay my humble tribute to the Excise Commissioner seeing that there is a very considerable improvement in the general tone of the Department. There is increase in revenue, the morale is so very considerably raised and there is progress all around. I have taken this opportunity to express these thoughts and to congratulate Mr. Unnithan, the Excise Commissioner.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, ട്രാൻസ്പോർട്ട് മുതലായ പല കാര്യങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു നാഷണലൈസ് ചെയ്തിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്കു ഉപ്പു വ്യവസായവും ഗവണ്മെൻറു നാഷണലൈസ് ചെയ്യേണ്ടതു ഏററവും അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. ഉപ്പുവ്യവസായത്തിൽ നിന്നു സാരമായ ഒരു ആദായം ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടുമെന്നുള്ളതും ഉപ്പ് കുടിൽതൊട്ടു കൊട്ടാരംവരെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാധനവുമാണെന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. വലിയ ഉപ്പളക്കാർ ഉപ്പിൽ വലിയ കള്ളത്തരം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും ചെറിയ അളക്കാർ പല കൃത്രിമങ്ങളും ചെയ്തു വരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഇതിനുമുൻപ് ഈ സഭയിൽ ഒരു ഘാധനോപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുകയും അതു ഐകകണ്ഠ്യേന പാസാക്കുകയും ചെയ്ത സംഗതി ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിലും ഓർമ്മയിലും ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിലേക്കു ഒരു വലിയ സംഖ്യ ഇൻവെസ്റ്റ് ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നു ഗവണ്മെൻറു അന്നു പറയാതിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ബഡ്ജററിൽ ഒരു വലിയസംഖ്യ മിച്ചം ഇരിപ്പുള്ള സ്ഥിതിക്കും ഉപ്പു വ്യവസായത്തിൽനിന്നു സാരമായ ആദായം കിട്ടുമെന്നുള്ള സ്ഥിതിക്കും ഈ വ്യവസായം ഗവണ്മെൻറുതന്നെ ഏറെറടുത്തു നടത്തേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ നടത്തുന്നപക്ഷം തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ വേണ്ട ആലോചന ചെയ്തു ഗവർമെൻറ് ഇതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, this motion raises two two questions according to me. One is a better system of regulating transportation in order that the consumer may get salt at the lowest possible rate. Secondly, nationalisation of salt produced in the State. If we impart into that word totalitarian ideas—the idea that State should own all property, that individual proprietorship should be discouraged, I should perhaps have no objection to accept nationalisation. But so long as the conditions of the civilised world do not permit us to embark on this course I am obliged to oppose that part of the idea conveyed by the motion. Sir, I do not see why when paddy fields and cocoanut gardens are allowed as private properties, salt pans are under Government control. A definite rule should be adopted. as to salt pans. The salt producing areas are in South Travancore. Salt pans are regarded in numerous families in the same way as families regard cocoanut gardens. Dowries are given in the shape of salt pans. When that is the case, one or two ideas with regard to the existence, origin, and the development to the present system will be necessary to elucidate my position.

MR. K. G. GOVINDAN (*Pathanamthitta*): May I know the name of the book?

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Volume III of the State Manual.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether the Member is aware that the question relating to the nationalisation of salt industry of the State has been passed by an overwhelming majority?

Now, it is because Travancore salt found its way into British India that the very idea of a kind of monopoly was entertained by most of the manufacfurers and they stopped manufacturing. I remember a time when everybody wanted only Bombay salt. Though dirty and bad looking it was supposed to possess greater utility than Travancore salt.

PRESIDENT: The honourable member may develop his remarks. But, let me remind the House that the time for the Demand expires at 3·27 P. M. and I should like the honourable member in charge of the Department being given 10 minutes.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, I only want three or four minutes.

The padinasi in North Travancore was abandoned and the only salt pans in the State were in South Travancore. Now the Government have vigilantly controlled the production of salt. So, before I consent to the principle of nationalising the salt industry, the principle of nationalisation may have to be applied to other things besides salt. So that I would oppose the entertainment of this idea even remotely.

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai.]

The position is different with regard to transport. Government takes an interest and spends money for the production of salt. And when the salt producers get their money, Government must try to do their best to give salt to the consumers in all parts of the country. I do not see any reason why the Government should not get the whole profit out of transport. Like the missionaries and engineers in the old days, those who went in for salt pans established their factories in upcountry. Although the Excise Commissioner has got a lot of work connected with customs, tobacco, etc, he must pay attention to this also.

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Sir, two points were raised, one relating to nationalisation of salt and the other relating to transporting and storing in Government depots.

Sir, salt manufacture was a monopoly till about 1080. That system has been changed and now we have the modified system under which license to manufacture salt is given under specific conditions. In regard to nationalisation, which has been discussed on the floor of this House on more than one occasion, it has been shown that from about 1914 onwards agreements were entered into by licensees for periods extending over 50 years for salt manufacture. If now Government take back the factories they will have to give compensation to the licensees. There are several other factors also to be considered in connection with the question of nationalisation.

For one thing, it was stated that price could be then fixed at a reasonable level. In regard to price fixation, we have under the Interporter Trade Agreement to keep the price at the British Indian level. Thanks to the work of the Research Department of the University, our salt could now be compared favourably with any salt manufactures anywhere else. It has to be noted that, while it has not been possible for Government to improve the factories formerly. Under the modified system it has been possible later to improve the salt manufactured here not only in the matter of fineness, but also in the output. We have now in stock thirty seven lakhs (37 lakhs) of maunds, which has stabilised our salt position. We are now in a very good position so far as salt is concerned. Under such circumstances, I do not see any reason why this question of nationalisation should be pressed.

In regard to transport; under the modified system salt does not belong to Government. In accordance with the agreements with the licensees, Government are taking over annually about three and a half lakhs of maunds of salt. The total amount of salt consumed in the State comes to about 14 lakhs of maunds. It is not possible for the State to take over all the salt manufactured and therefore cannot issue all the requirements of the consumers. Till 1114 or 1115 it was not found necessary to stock any salt in Government Depots except for Government requirements and for such purposes like fish-curing yards. After the war broke out due to transport difficulties merchants found it difficult to transport salt. Instead, they have been going in large

numbers to Government salt depots and purchasing available salt from there. As I have already stated, is it not possible for Government to collect all the salt required by the public. This year we have transported to Munambam, 1·2 lakhs maunds of salts against 60,000 last year. This is the utmost that we can do. Unless the whole system is revised it is not possible to stock all the salt required by the public in the Government Bankshalls.

In regard to price, Government have recently notified a small increase in the rate in view of the fact that the prices of all other items, such as labour, oil required for pumping, etc., have gone up. Therefore a small increase in price has been notified.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know who will enjoy the benefit of the increase in the price of salt?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: The men who manufacture it. The licensees asked for a much higher increase but Government have not sanctioned it. They have with very great reluctance sanctioned only a portion of what they requested.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM; Cannot these dealers be compelled to store more quantities somewhere near the depots?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Unless we take action under the Defence of Travancore Rules, it will not be possible to do so under the ordinary salt rules. Whatever changes are made we must take care to see that the duty on salt is not lost.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know from Government whether the coolies who are actually working in the field are given a higher rate of wages by increasing the price of salt?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: I have no information. The coolies are working under the licensees under the modified system and the Department has nothing to do with them.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know whether the Department will make enquiries in order to see their lot is improved by raising the price?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Whatever is possible will be done.

PRESIDENT: The time allotted for the demand having expired, the motion lapses. I put to the vote of the House that a sum of Rs. 9,12,591 be granted under Demand I—Excise Department.

The motion was carried and the grant made.

DEMAND II—LAND REVENUE AND TAXES ON INCOME.

MR. G. N. TAMPI: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 10,56,524 under Demand II—Land Revenue and Taxes on Income.

Motion No. 25.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU: സർ, ഡിവിഷൻകച്ചേരികളിൽ എസ്റ്റാബ്ളിഷ്മെൻറ് ഇനത്തിൽ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള ൫,൦൬,൯൮൩ രൂപായിൽനിന്നും ഒരു രൂപ കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഉപക്ഷേപം ഈ സഭയുടെവിചിന്തനത്തിന് ഞാൻഅവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

[Mr. Kaviyoor K. K. Kochukunju.]

ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ഡിവിഷൻകച്ചേരികളിലും താലൂക്കുകച്ചേരികളിലും വരുന്ന ചെറിയ ഒഴിവുകളിൽ മററു ഹിന്ദുക്കൾ എന്ന വകുപ്പിൽപെട്ട അപേക്ഷകന്മാരെ ക്ലാർക്കന്മാരായും കോപ്പിസ്റ്റർമാരായും പ്യൂൺമാരായും യോഗ്യതാനുസരണം നിയമിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നകാര്യം ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനാണ്. ഈ ചെറിയ ഒഴിവുകളിൽ നിയമിക്കുന്നത് എന്തിനാണെന്നും അതു മററു ഹിന്ദുക്കളിൽപ്പെട്ടവരെ മാത്രമെ പാടൊള്ളോ എന്നും സംശയമുണ്ടാകാം. പബ്ളിക്ക് സർവീസിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു, അഥവാ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുന്നതിനു മററെല്ലാ വിഭാഗക്കാരെക്കാളും മററു ഹിന്ദുക്കൾക്കാണു അതിയായ വിഷമം. കാരണം, ഈ ഗ്രൂപ്പിൽ എഴുപതിൽപരം ന്യൂനപക്ഷഹിന്ദുസമുദായങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അൻപത്തൊന്നു ഒഴിവുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പബ്ളിക്സർവീസ്സുവിഭജനവ്യവസ്ഥപ്രകാരം മററു ഹിന്ദുഗ്രൂപ്പിന് രണ്ടു നിയമനം മാത്രമാണു ലഭിക്കുന്നത്. പബ്ളിക്ക് സർവീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾതന്നെ പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തപല അപേക്ഷകന്മാരും ഇന്നും നിയമനം കിട്ടാതെ മററു ഹിന്ദുഗ്രൂപ്പിൽ വിഷമിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചെറിയ നിയമനങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴും കിട്ടിയാൽ അതു് അവരുടെ ഇച്ഛാഭംഗത്തിന് ഒരു പരിഹാരവും പ്രോൽസാഹനവും ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ചെറിയ ഒഴിവുകളിന്മേലുള്ള നിയമനങ്ങൾ സർവീസിൽ വകവക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാത്ഥമാണ്. എങ്കിലും അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിന് ഇതു ഉതകുമെന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പബ്ളിക്ക് സർവീസ് നിയമനവ്യവസ്ഥ പലപ്പൊഴും മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ചെറിയ ഒഴിവുകളിലുള്ള നിയമനം സർവീസായി ഗണിക്കുകയില്ലെങ്കിലും ഒരവസരത്തിൽ, ഇന്നയാണ്ടു മുതൽ ഇന്നയാണ്ടുവരെ നടന്നിട്ടുള്ള നിയമനങ്ങളിൽ ആക്ടിംഗ് സർവീസുള്ളവക്കു പബ്ളിക്ക് സർവീസ് നിയമനങ്ങളിൽ മുൻഗണന നൽകുന്നതാണെന്നൊ മററൊ ഒരു റൂൾ ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം അന്നു് ഇന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ അവർ അവശരായിത്തീരാതിരിക്കുന്നതിനും ഇതൊരു മാഗ്ഗമായിത്തീരുന്നതാണല്ലൊ. ഈ കാര്യം ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Mr. Kochukunju has stressed the necessity for impressing upon the appointing authorities in the Land Revenue Department the desirability of giving special consideration to members of the Backward communities in effecting appointments in short vacancies. These short vacancies, as the member himself has admitted, are not vacancies, properly so called, which would admit of any claims on the part of either individuals or groups. The question of communal representation in Public Service has been engaging the earnest attention of Government for many years; and the representatives of the general public as well as the officers of Government have, after anxious consideration, evolved the best possible method of recruitment calculated to ensure adequate representation to all communities, and particularly the Backward Communities, This method is the system of recruitment now in vogue. Mr. Kochukunju has stated that the system may change. Yes, Sir, it is bound to change because it was first introduced only as an experimental measure. After the first three years, there was a review of the whole system: and I may point out that, in the Proceedings issued in that connection, G. O. R. Dis. No. 1864/40/Genl. dated the 21st September 1940, Government have, among other things, extended further concessions to the Backward Communities. Apart from inaugurating the Public Service Recruitment Advisory Board and introducing various other features, Government have been very careful in specially safeguarding the interests of Backward Communities by allowing them to have credit for the vacancies that might have been given to them at a particular turn but not so given on account of the absence of qualified individuals at the moment. The fact is that among certain sections of Backward Communities, sufficient numbers of qualified candidates are not available for selection on particular occasions. Hence Government have, in their solicitude to provide as many appointments as possible to the Backward Communities, in proportion to the Population, directed the Public Service Commissioner to give the full quota of appointments due to each of the component groups at every turn according as qualified candidates become available. If, for instance, it happens that, at a particular turn, the necessary number of candidates are not forthcoming in order to fill up the vacancies available to any Backward Community Group, the next group that can furnish the required number at that moment would get the appointments, with the reservation that the group passed over will get the full benefit of the places thus surrendered, at some future turn when qualified candidates become available. It cannot therefore, be argued that Government have not been sufficiently alive to the interests of the Backward Communities in the matter of representation in the Public Service of the State.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I bring to the notice of the honourable member that the motion relates to the short vacancies and not to representation of the community.

MR: G. NARAYANAN TAMPI: I am fully aware of that, Sir. After all, whether short term vacancies, or long term vacancies, what the Honourable Member Mr. Kochukunju has in mind is the question of

[Mr. G. Narayanan Tampi.]

appointments. for the Backward Communities. I may state-a short vacancy is not a regular vacancy at all. All vacancies have to be filled up within the least possible time, in public interests; and, with this end in view, appointing authorities have been empowered to make the necessary interim arrangements in the case of what are known as 'Short Vacancies' *i. e.*, vacancies of one month's duration, just for the purpose of carrying on the work for the time being, until the permanent incumbent returns to duty on the expiry of the leave. In the event of the leave being extended, a regular recruit under the Public Service Recruitment Rules will have to take the place. Hence it follows that the short term candidate appointed by the local authority concerned, without reference to the Public Service Commissioner, will have to be relieved at the end of every such term of one month. The short term candidate does not therefore get any appreciable advantage so far as the service is concerned.

It has to be remembered that this is not a question of enabling a person to earn his bread by doing the job, but getting the proper person to do the job during the temporary absence of the permanent incumbent. Hence the power has been given to appointing authorities to pick up somebody, just for the time being, to carry on the work. He goes away after a month in any event, and does not get any credit for that one month's service. It may thus be seen that short vacancy service cannot be regarded as service properly so called. Nevertheless, there is absolutley no objection in taking qualified candidates from among the Backward Communities, whenever available, in filling up short vacancies. I may assure the Honourable Member, Sir, that many appointing authorities are as a matter of fact giving preference to members of the Backward Communities even by stretching a point, if need be, and keeping down. to the irreducible minimum, the standards of education required for the particular work. I hope Sir. with this assurance, the Honourable Member will see his way to withdraw his motion.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU: സർ, ഗവണ്മെൻറു ഭാഗത്തു നിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ച സമാധാനത്തെ ആദരിച്ചു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Motion No. 29.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I move to reduce the allotment of Rs. 13,300 for travelling allowances by Re. 1.

The object of this motion is, as indicated, to discuss about the necessity of improving the conditions of public markets in the State.

We are all aware that the conditions of several markets in the State especially public markets, are most unsatisfactory. I have been bringing to the notice of Government this aspect of the question for

the last eight or nine years. And I also brought to the pointed attention of Government in relation to this matter, the name of one particular market, the Kolanada Market, in my constituency just on the north of Pandalam camp shed. On various occasions the Land Revenue Commissioners have been pleased to assure me that that market would be improved immediately. The market toll was introduced under the pretext that the whole amount collected from that source would be utilised for improving the public markets in the State. We see from the Administration Report for the year 1117 that there were 249 public market in the State and in that year the actuals on the Receipts side were. Rs. 113,935 by way of leasing out of the public markets, and in 1118 it is expected that the lease of Public market would fetch in the Budget Rs. 145,000, it is anticipated that the income will be Rs. 140,000, in the next year. But the corresponding figures on the Expenditure side for improving the markets are these. In 1117, Rs. 10559, for 1118, Rs. 15000, and for 1119, the estimated amount comes to Rs. 15,000. My submission therefore is, that not more than 10 per cent of the total collection is spent on improvement of public markets in any one year. This is a very sad state of affairs The question of the acquisition of lands for improving Kolanada market has been going on for a number of years. I would request you Sir, to kindly issue early orders to the Division Peishkars for bestowing sufficient and adequate attention to this matter, namely, the improvement of public markets and see that the Kolanad market is improved fully at least during next year.

In the second place, I beg to submit, that as far as possible the number of private markets owned by individuals should be reduced and wherever it is possible, and wherever the Government finds the real necessity for a market at any place a public market may be opened. This method of applying for private markets is resorted to as a means of making money by individuals. Considerable inconvenience and difficulties are thereby caused to the general public who resort to such markets. I am aware that years ago Government have been pleased to issue a general order on this question, namely, that as far as possible the tendency for getting more and for more private markets opened by individuals should be discouraged and put a stop to. But the figures in the Administration Report for recent years show that that the orders of Government have not been acted upon. It is seen that in 1116 the number of private markets was 363 but in 1117, we see that there were 388 private markets. Therefore, it shows that even though Government had issued orders against sanctioning fresh private markets, in actual practice, we find that the order has not been given effect to, So I beg to submit that the principle accepted in that order may be put into operation immediately and that at the same time the public markets are improved considerably. With these words I commend my motion to the House. But I wish to make it perfectly clear that the applications of local bodies and co-operative societies should always be given preferential treatment.

MR. K. KUNJU PANICKER: What is the inconvenience caused by private markets as against public markets?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: In the first place the nomenclature "private market" or "public market" shows that the one is a private person's property, and the other the Sirkar's property. In the second place private individuals are levying tolls without being controlled in any way. Poor people are thereby put to much trouble. In the case of public markets there are authorities to control and restrict the levy of the tolls as per the Government orders.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, if this motion requires seconding, then, Sir, I seek your permission to do so. The motion is for the purpose of impressing upon the Government the necessity to improve the condition of the public markets. The mover of the motion Mr. Velayudhan Pillai said that the Government have no intention of making any profit as revenue from the collections in the market. When I heard it said, I thought that I had a duty to support the motion. It was in 1090, if I remember right, that the Markets Bill was introduced in the old Legislative Council and to me belonged the proud privilege of opposing it in a strong manner, much stronger than I can afford to now, for I was very much younger then, and I may also tell you, Sir, that I received compliment on that account. So I am not likely to forget that event.

PRESIDENT: That is likely to happen even now.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Now, Sir, I value it all the more. That apart, the point is this. I made a study of the problem both in Europe and in India and showed that no Government ever made any money from markets. The argument was strong and the mover of the Bill Mr. Subba Aiyar conceded most of my points as also did the Chair. Then, I pointed out that they should not make use of this money for anything else than for the professed object of improving the market. The chief needs are water and sanitation. It was deliberately stated by Government that they had no intention of profiting by any revenue. Now, Sir, the receipts have gone far beyond the imagination of the then Government and the amount of disregard shown to the proper maintenance of markets has also exceeded the hopes and fears. Sir, these markets, you know what they are and my friends on this side of the House also know them, they are left in a most insanitary condition; drinking water is not available in any of them and on account of the lapses of the Revenue Department which has so many markets under their control, the amount of regulation of purchase and sale, the preservation of order and such like are at a serious discount. In this connection—I hope, I would not be called upon to mention names—I may say that in the market, the contractors exact very much more than they can legitimately do and if a policeman sees it, all that happens is that some brinjal or *chenai* and other articles are supplied to him. Human nature is unfortunately like that. But that is not the reason why the officers should not concern themselves with

doing something to provide good water and sanitation. Again, most of the markets are congested. If you go there when the market is in full swing, during purchase and sale, one will find it necessary to have an escort before entering it. With such crowds, such want of regulation and with all that, if the money collected from a market is not utilised for the avowed purpose, it is very bad indeed. Things may change, policies may change differently from what they were intended to be. When the Government give a sacred pledge that receipts from a certain head will be utilised for a certain purpose and when it is used for other purposes and not for this purpose, I can understand Mr. T.P. Velayudhan Pillai's motion. I hope, Sir, that you will be pleased to order the authorities to look into the matter and having looked into it, to suggest measures for improvement. I would also say that unless the Government take personal interest and show by correcting the mistakes and defects in at least two or three markets, officers of the Revenue Department will not do anything.

MR. C. JEBAMONY NADAR: The condition of markets in our country is very deplorable. They required very considerable improvements. In no market is sufficient drinking water available. What little is available is brackish. I will point out an instance. In the Monday Market which is one of the biggest in the South, there is no facility for drinking water. In fact, water is purchased by the persons who go there for marketing. People who go there for sale or purchase, have to wait in the hot sun for very long times, from morning till evening, without adequate means to quench their thirst. One or two wells were sunk to relieve such difficulty, but the water is unwholesome or brackish. A substantial revenue is derived out of this market and a portion of which could be utilised for providing drinking water and sanitation.

Another point I wish to suggest is to provide shelters by planting trees in the premises of that market. The old practice of planting shade trees is now neglected. There are some banyan trees planted in old times but they are now practically without leaves, because people remove with impunity, the branches for the food of sheep and goats. Planting of trees cost nothing to Government. The difficulty is that neither the Revenue Department nor the P. W. D. takes any interest in the improvement of the markets. This is a very simple matter which will immensely benefit the people and at a nominal cost, the hardship of the people could be removed. I make another suggestion for the consideration of Government. There is a provision in the Budget for making compost manure. In many of the markets there is ample scope for collecting manure materials and that very cheaply. The Government may note that cattle manure is also available from some markets.

PRESIDENT: My recollection is that there was an attempt to dig a well in the Monday Market. Am I right?

MR. C. JEBAMONY NADAR: What happened recently was that the leaves of the tree were removed by Policemen who sold them to the people of the surrounding places. The Police Inspector was informed of the matter and the practice has stopped.

PRESIDENT : I was referring to the well in the Monday Market..

MR. C. JEBAMONY NADAR : Three wells were sunk and water in all of them proved barackish and cannot be used for drinking purposes.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, പബ്ളിക്ക മാക്കററുകളിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽ നിന്നെങ്കിലും അവയെ ഇംപ്രൂവ് ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ചന്തകളിൽ സാമാനങ്ങൾകൊണ്ടു ചെന്ന് കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ മഴയും വെയിലും സഹിച്ചാണ് കച്ചവടം ചെയ്തു പോരുന്നതു്. മി. ററി. പി. വേലായുധൻപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ ചന്തകളിൽനിന്നുമുള്ള ആദായത്തെ അതിനെ നന്നാക്കാൻ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇംപ്രൂവ് ചെയ്യുന്ന സംഗതി കുഴപ്പത്തിലാണ് കാണുന്നതു്. മിക്ക ചന്തകളിലും ഷെൽട്ടർ ഇല്ലാതിരിക്കുകയാണ്. അതിലേക്ക് മരംവച്ചു് പിടിപ്പിക്കുകയല്ല വേണ്ടതു ഷെഡ്ഡുകൾ തന്നെ കെട്ടണം. മരംവച്ചു പിടിപ്പിച്ചാൽ മഴക്കാലങ്ങളിൽ മഴ പെയ്തു തീർന്നാലും ഏതാനും സമയത്തേയ്ക്കു് മരത്തിൽ നിന്നും വെള്ളം വീണുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ചില ചന്തകളിൽ മുളകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കി കച്ചികൊണ്ടുമേഞ്ഞു പ്രാകൃതമായ പല ഷെഡ്ഡുകളും കാണ്മാനുണ്ടു. അതു് പോരാ. നല്ലബലമുള്ള ഷെഡ്ഡുകൾ തന്നെ കെട്ടണം. അതിലേക്ക് വേണ്ട സംഖ്യ അനുവദിക്കുകയുംകല്ലുകൊണ്ടുപണിതു ഓടുമേയുകയും വേണം.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI : ശരിയായ മതിലുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് കുഷ്ഠരോഗികളും മററും സാധാരണ ചന്തകളിൽ അല്ലയോ താമസിക്കുന്നതു്?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : മതിലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ചിലപ്പോൾ കുഴപ്പമാണ്. സൗകര്യമായി ആളുകൾ ചന്തയ്ക്കകത്തു മലമൂത്രവിസർജ്ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗിച്ചേക്കും. അതിനാൽ മതിലുകളുണ്ടായിരുന്നാൽ അവയ്ക്കു ശരിയായ ഗെയിററും പൂട്ടും ഉണ്ടാക്കിയാൽ മാത്രംപോരാ. ശരിയായി പൂട്ടാൻവേണ്ട ഏർപ്പാടും ചെയ്യണം. ചന്തകളിൽ പല വിധത്തിലുള്ള ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളും വിൽക്കുന്നുണ്ടു്. പലവിധരോഗങ്ങളുടേയും ഒരു കലർപ്പ് ചേർന്നാണ് ഈ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കപ്പെടുന്നതു്. പ്രൈവററു ചന്തകൾ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ശരിയായവിധം നടക്കുന്ന പല പ്രൈവററ് ചന്തകളുമുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി പെരുമ്പാവൂരിലെ ഒരു കാളച്ചന്തയെ ഉദ്ദേശം ൧൨ കൊല്ലക്കാലം പ്രൈവററു ഏജൻസി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു നല്ല നിലയിൽ ചന്തവന്ന

പ്പോൾ അതിനെ ഗവൺമെൻറു ഏറെറടുത്തു. ഇവിടെ ഇതിനു മുൻമ്പു പലതവണ ഗവൺമെൻറ് കാളച്ചന്തതുടങ്ങി അപജയമടഞ്ഞു ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും നിർത്തിയതാണെന്നുള്ളതും ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രൈവിററ് ചന്ത വ്യക്തികൾ നടത്തുന്നതിൻെറ വിജയത്തിനുള്ള ഉദാഹരണമായി ടി ചന്തയെ മിസ്റ്റർ ററി. പി. വേലായുധൻപിള്ളയെയും അനുസ്മരിപ്പിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നു.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI: ഒരു വ്യക്തിക്കല്ലാതെ വല്ല കോവാപ്പറേറീവ് സൊസൈററിക്കോ അതുപോലുള്ള മററുവല്ല സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ ചന്തകളുടെ ഭരണം ഏൾപ്പിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലതു്?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സൊസൈററിക്കും മററും കൊടുത്താൽ ചന്തയെ നോക്കാൻ ആളു കാണുകയില്ല. ഒരു വ്യക്തിക്ക് കൊടുത്താൽ ശരിയായി നടത്തും. ഗവൺമെൻറ് ഏറെറടുക്കുന്നതിൽ വിരോധമൊന്നുമില്ല. ഒരു വ്യക്തിക്ക് കൊടുത്തു് അതു് ശരിയായി നടത്തി അതിനു അഭിവൃദ്ധി വന്നതിനുശേഷം ഗവൺമെൻറ് എടുക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. ഒരു പ്രൈവററ് ഏജൻസി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതായ കരുപ്പംപ്പടിചന്ത വേണ്ട അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നതിനുമുൻമ്പ് ഗവൺമെൻറു അതു് ഏറെറടുത്തു. ഇപ്പോൾ ആ ചന്തയേയില്ല. അതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങൾക്ക് ഗവൺമെൻറു ഇടകൊടുക്കരുതു്. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി മി. ററി. പി. വേലായുധൻപിള്ള അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, എൻെറ സ്നേഹിതന്മാരുടെ എല്ലാ അഭിപ്രായത്തോടും ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചന്തകളിൽ വരുന്ന ആളുകൾക്കു മനുഷ്യസാധാരണമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഒരു ചന്തയിലെങ്കിലും അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അധികം ഞാൻകാണുന്നില്ല. മലമൂത്രവിസർജ്ജനം എന്ന കാര്യമാണ് ഞാൻ പ്രധാനമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. മൂന്നുനാലു മണിക്കൂർ ഒരു ചന്തയിൽ കഴിയുക എന്നു വരുമ്പോൾ പ്രകൃതിയുടെ എല്ലാ ആവശ്യത്തോടും ഉത്തരം പറയേണ്ടതു് മനുഷ്യൻെറ അടിയന്തിരാവശ്യമാണ്. അതു് സാധിക്കാൻ മിക്ക ചന്തകളിലും സൗകര്യമില്ലാതാണിരിക്കുന്നതു്. പുരുഷന്മാരുടെ കാര്യം പോകട്ടെ. അനേകായിരം സ്ത്രീകൾ കൂടുന്ന ചന്തയിൽ അവരുടെ ആവശ്യത്തിനു മാത്രമെങ്കിലും വല്ല ഷെഡ്ഡുക

[Mr. K. R. Narayanan.]

ളും മററും ഉണ്ടാക്കി വേണ്ട സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതു് ആരോഗ്യത്തോടും മനുഷ്യസ്നേഹത്തോടും ചെയ്യാവുന്ന ഏററവും ഒരു വലിയ സേവനം മാത്രമാണ്. ചന്തയുടെ ശുചീകരണം ഒരു നിർബന്ധവിഷയമായി ഗവൺമെൻറു കരുതണം. മസൂരി, കാളറ മുതലായ പകർച്ചവ്യാധികൾ അധികവും ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നാണ് നാടൊട്ടുക്കു വ്യാപിക്കുന്നതു്. പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ചന്തയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന വാഴയിലയും മററു ചപ്പും ചവറുകളും കിടന്ന് അഴുകി അതിൽനിന്നും പല രോഗാണുക്കളും ഉണ്ടാകുകയും അതു് പകർച്ച വ്യാധികൾക്ക് കാരണമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ വാഴക്കുലയും, ഇലയും, ചേനയും മററും ലഭിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ മസൂരിയുടേയും കാളറയുടേയും മററും രോഗാണുക്കളും സർവ്വത്ര വ്യാപിക്കുന്നുണ്ടു. ഗവൺമെൻറു ഇക്കാര്യത്തിൽ അടിയന്തിരമായി ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഞാൻ ഒന്നു രണ്ടു ചന്തകളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടു് ആണ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നതു്. ഇങ്ങോട്ടു പോരുന്നതിനു മുമ്പു പബ്ലിക്ക് ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും അധികാരികൾ കാളറയെ തടയുന്നതിനുവേണ്ടി മരുന്നു കുത്തിവെക്കാനായി വൈക്കത്തും പരിസരങ്ങളിലും വന്നിരുന്നു. അവിടേയും തലയോലപ്പറമ്പിലും ഉള്ള ചന്തകൾ കണ്ടിട്ടു ഇവിടങ്ങളിൽ കാളറ വ്യാപിച്ചു കാണാത്തതു് ഒരു അത്ഭുതമായിട്ടാണ് അവർ സംസാരിച്ചതു്. ആ ചന്തകളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ വാഴയിലയും മററു ചപ്പു ചവറുകളും കിടന്ന് ചീഞ്ഞുനാറി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവൺമെൻറു ഉടനടി ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുകയും വേണ്ട പരിഹാരം വരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. K. S. SEBASTIAN: Sir, I wish to support the motion. The necessity for improving the sanitary condition of the markets has never been so keenly felt as at present. We read from the papers that a reform in this direction is taking place with regard to the markets in the Madras City. Even such a well kept market like the Moor Market is being improved.

PRESIDENT: Has the honourable member gone there recently?

MR. K. S. SEBASTIAN: Yes Sir. The necessity is felt so much today because of widespread prevalence of epidemics like cholera and other diseases. When I was passing through some of the markets in our State I was horrified to find the dirty condition prevailing there. In certain markets I found men moving and mixing very freely and in a friendly fashion with beasts like pigs.

PRESIDENT: Both have business in the market.

MR. K. S. SEBASTIAN: These beasts are also allowed to have free play in markets. There is no provision made for keeping the markets in a clean and neat condition. This difficulty arises especially with regard to the fish markets in the State. I know that the market in Chenganacherry is in a very dirty condition. Unless some immediate measures are taken for improving the sanitary condition there, I am sure it is likely that epidemics will break out not only in the municipal area but also even outside. With these words I support the motion.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, the objections raised against the market policy of Government are based mainly on two grounds. One is of a fundamental nature *viz.*, that referring to the promise said to have been made by Government when passing the Market Act to the effect that the collection under this head will be spent on improvements of markets. The other relates to various particular features which are more or less of a localised nature. As regards the first point it has been pointed out by the honourable mover of the proposition that while there was a collection of Rs. 98,744 in the year 1116, only Rs. 8,829 was spent on market improvements. In 1117 when there was a collection of Rs. 1,13,935 only Rs. 10,589 has been spent, and in 1118 when the collection was Rs. 1,05,300 the amount spent was only Rs. 15,000. For the year 1119 the estimated amount of collection provided in the budget is Rs. 1,40,000 and the expenditure proposed is about Rs. 15,000. Apart from the question of the proportion of collection and expenditure from year to year in respect of the markets, I would first deal with the fundamental question as to whether there was a promise, as alleged to have been made by Government when introducing this legislation.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, I want to make a personal explanation. The words "alleged to have been made" is used by the honourable member. The proceedings are printed and they are available. A reference to that will show the correctness or otherwise of my statement.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir I have got the proceedings before me and I shall read the relevant portions from it.

PRESIDENT: The words "alleged to have been made" is used in a Parliamentary sense.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Yes, Sir.

I shall read the particular passage. "Before taking the sense of the Council. the President observed that it was only the principle of the Bill that it was being discussed then, but that, if the Council adopted the principle, the Bill might be referred to a Select Committee who will have ample opportunity to consider in detail the several provisions of the Bill and whose report might afterwards be carefully considered by the Council. With regard to the principle of the Bill itself, the President pointed out that the object of the Government was not to make money out of it, but only to regulate and control the markets in the interests of the people themselves, there being, unlike in British India, no Local Bodies in Travancore to exercise any sort of control

[Mr. G. Narayanan Tampi.]

over such markets. It was therefore in the place of the Local Boards in British India Sir, that the Government stepped in, in order to prevent breaches of the peace, to provide for proper sanitation and to check unfair competition among rival market owners and so far as I have been able to see, this is all that is to be found in the proceedings connected with the legislation which throws any light on the promise, I say the alleged promise, on the part of the Government that the market revenue, whatever it be, shall be utilised for market improvement and for no other purpose. Usually when any new incidence of taxation comes in, it is not considered as a source of revenue to Government to begin with. But later on it may become a source of revenue to the general coffers of the State especially one with so many nation-building activities and so many commitments as Our State.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know whether there is any arrangement for constructing public comfort stations in any of the Municipalities in the State?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: I shall deal with that question later on. I am now dealing with the question as to whether there was a definite undertaking or otherwise on the part of the Government that the whole amount collected by way of market tolls would be expended for improving the markets. The actual fact is that in the absence of any Local Boards here, Government introduced the Markets Regulation. Is it anybody's case that Local Boards would collect market receipts and expend the whole amount on the improvement of markets? Certainly not. In the place of the Local Boards in British India, we have here, for instance, the City Corporation of Trivandrum and the Major Municipalities of Alleppey, Quilon, Kottayam and Nagercoil as also the other Municipalities like Alwaye, Changanacherry, etc. The market collection is one of the items of municipal revenue, and the expenditure for improvement of markets, capital works, routine maintenance and so on are set apart as a separate item in the expenditure side according to the exigencies of particular institutions and departments under the activities of the Muncipalities concerned. Similarly, if there were Local Boards here and they were dealing with markets as in British India, exactly the same sort of procedure would have been followed. So, I may be permitted to observe that although in 1092 when this Act was introduced there was apparently an intention on the part of Government to utilise the whole or at least a major portion of the revenue derived from the markets for market improvement, the present state of affairs does not fit in with such an idea. The percentage of expenditure to the collection has been shown not to be in any event more than 9 per cent. But I may submit to the House that the actual expenditure shown there is only the market expenditure proper, that is, expenditure incurred for the purpose of sanitation, sweeping, lighting and all the rest of it.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I submit to the House that this is the total amount including those spent on improvement of markets as well as salary, pay of watchers, lighting charges, sanitation, etc.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: There is an explanation required for that. I may submit that the market expenditure as such includes only those items as the pay of the watcher, the sweeper, the scavenger if there is one, construction and maintenance of latrines, items of repair, etc. These are all routine maintenance items and the percentage of expenditure pointed out here represents mainly the routine expenditure. Capital expenditure such as acquisition of land, construction of approch roads, etc., is also to be regarded as expenditure relating to markets.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I point out that these items are specifically pointed out there?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: I concede that there is considerable scope for improvement so far as our markets are concerned. As the honourable member Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai, pointed out, the question of the acquisition of more lands for the Kulakada market has been under consideration for years together and nothing has happened and so there is a legitimate ground for grievance. But I may, for the information of the honourable member, say that if the local Division Peishkar is approached in regard to this matter, he will do what is necessary.

I know that honourable members of this house are aware that local needs are attended to by the local authorities and the general needs are attended to by the district authorities. These are more of a local nature than of a general character. The particular feature pointed out, for instance the lack of shade trees in markets, is a very important amenity required by persons who collect there for doing business and also for animals that are collected there, *e. g.* the monday market. But it is out in the nature of a local need with reference to particular markets. So, provision of shade trees, provision of wells, sanitation, etc., are the needs which the local officers are expected to attend to in due course. Whenever cases of remissness are brought to the notice of Government they would take strong diciplinary measures. Under the market act inspection of public markets is provided for section 19-20 of the Market Rules. As pointed out by the honourable member, Mr. T. K. Velu Pillai, there are a large number of markets spreading throughout the State and the programme of the provision of amenities such as wells, shade trees, etc., will take a long time. But if the honourable members bring to the notice of the Government the urgent and specific needs, in general, steps will be taken to have a regular programme of development of markets as far as funds can be provided. At the same time, strict instructions will be issued to the authorities concerned to insist on proper sanitation being ensured in all the markets.

PRESIDENT: In the case of municipal areas Municipalities are primarily responsible for the markets. In non municipal areas there will be associated members of this Honourable House and they will constitute the Committee for the districts. So far as planting of shade trees are concerned, I think about five or seven thousand shade trees have been planted and I am giving very stringent instruc-

[President.]

the effect that for every tree removed another tree should be planted. I think that honourable members will agree that the Government might be able to implement the work of the Municipalities and Committees.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, I want to put one question. Because the revenue derived from Municipalities will not go to the Government Exchequer may I know whether the Honourable Member includes the municipal markets as well?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I do not propose to include the municipal markets that come within the definition of private markets. I am satisfied with the suggestion that would meet the wishes of the Honourable House.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ഗവണ്മെന്റിന്റെ അറിവിലേക്ക് അല്പം ചില സംഗതികൾ പറയാൻ അനുവദിക്കുമോ എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ അധീനതയിലാണ് ചന്തകൾ എന്ന് ദിവാൻപ്രസിഡന്റ് പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അല്പം സംസാരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ആലുവായിലെ ചന്ത വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ചന്തകളിൽവച്ച് എത്രയും വലുതാണ്. ആ ചന്തയിൽനിന്നും മുൻസിപ്പാലിറ്റിക്ക് ആയിരക്കണക്കിനുള്ള സംഖ്യ ആദായം ലഭിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതുവരെ അവിടെ ഒരു ഷെഡ് പോലും കെട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നത് എത്രയും പരിതാപകരമാണ്. ചന്ത എന്നു പറയുന്നത് പബ്ലിക്ക് റോഡാണെന്നുകൂടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ദിവാൻപ്രസിഡന്റ് അവർകൾ ഇനി വടക്കൻദിക്കുകളിൽ സർക്കീട്ടുപോകുമ്പോൾ ആലുവാ ചന്ത ഒന്നു പരിശോധിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. പറവൂർ ചന്തയുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെയാണ്. ഈ രണ്ടു ചന്തയും ഗവണ്മെന്റധികാരികൾ ആരെങ്കിലും വന്നു പരിശോധിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കി വേണ്ട പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു എത്രയും അത്യാവശ്യമാണ്.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: With regard to the question may I say that the idea is a very excellent one. But there is a practical difficulty. That is in one taluk. There is a number of members in the Assembly and Council from various taluks. The Tahsildar takes the question in accordance with precedence and the question of land assignment is an important thing.

The motion by leave, was withdrawn.

Motion No. 30.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I beg to move the following cut motion:

"To reduce the allotment of Rs. 13,300 for travelling allowances by Re. 1.
(To discuss about the necessity of devising new methods to prevent frauds and misappropriations committed by the subordinates of the Land Revenue Department, as stated in paragraph 17 page 6 of the Report of the Public Accounts Committee for 1116)"

Sir In paragraph 17 of the Public Accounts Committee Report for 1116 we find the following :—

> "Although it was considered that there were no serious defects in the existing rules, the Committee decided that Government be requested to examine the cases of frauds and misappropriations reported in respect of the Land Revenue Department to see whether some methods may not be devised to prevent such irregularities."

We find, as a result of the annual scrutiny by the Public Accounts Committee, on the Audit Report and Appropriation Accounts, that unlike in the case of other Departments the number of financial irregularities and misappropriations has always been on the increase in respect of the Land Revenue Department and when that question has been brought to the pointed attention of the Public Accounts Committee the Committee decided to request the Government to see whether some methods may not be devised to prevent such irregularities. I wish to know from the Government whether any steps have been taken subsequently for the purpose of preventing the increase in the number of misappropriations of Government money by the subordinates in the Land Revenue Department. If no steps have been taken in furtherance of the above division I would request Government to bestow their attention on this very important question *viz.*, the misappropriation of Government funds.

MR. K. KUNJU PANICKAR: സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങിക്കൊണ്ട് എനിക്കു ഒരഭിപ്രായം പറയുവാൻ ഉണ്ട്. റവന്യൂസംബന്ധമായ പണം പിരിക്കുന്നവർ, പ്രത്യേകിച്ച് നികുതി പിരിക്കുന്ന ആളുകളായ അക്കൗണ്ടന്റന്മാർ, പാർവ്വത്യകാരന്മാർ മുതലായവർ വേണ്ടവിധത്തിൽ നിയമാനുസൃതമായി പണപ്പിരിവു. നടത്തുന്നില്ല. കള്ളം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു പെട്ടെന്നു നിവൃത്തിയില്ലാത്ത രീതിയിലാണ് അവരുടെ പണപ്പിരിവ്. അതുകൊണ്ട് ഈ മാതിരി സംഗതികളിൽ അഞ്ചൽഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ സേവിങ്സ ബാങ്ക ഇൻഫർമേഷൻ പോലെയുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അതായത് ആണ്ടവസാനത്തിൽ ഇത്ര തുക കരംകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്, എന്നു ഒരു നോട്ടീസ് മുഖാന്തിരം കരംകൊടുക്കുന്നയാളെ അറിയിക്കത്തക്ക ഒരു വ്യവസ്ഥചെയ്താൽ ആഡിററുചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കള്ളം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പെട്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈ സംഗതി ഫൈനാൻഷൽ ആഡിററു ആൻറു അപ്രോപ്രിയേഷൻ നിരൂപണം ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ കമ്മററിയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിനെക്കുറിച്ച് പരിഗണിക്കാം എന്നു ഗവൺമെൻറു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. സേവിങ്സ്ബാങ്കിലെപ്പോലെ ഉള്ള ഏർപ്പാടുചെയ്യുന്നതായാൽ അക്കൗണ്ട്സിൽ പലമാതിരിയുള്ള ഫ്റാഡ് നടക്കാതിരിക്കും. മാത്രമല്ല ഈ മാതിരി ഫ്റാഡുകൾ ഉണ്ടായാൽ അവയെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും ഈ രീതി ഏററവും ഉചിതമാണ്. പള്ളുരുപ ഒരു

[Mr. K. Kunju Panickar]
പട്ടാദാരൻ കൊടുത്താൽ [illegible] മാത്രമേ ചിലപ്പോൾ പ്രവർത്തികാരന്മാരുടെ കണക്കിൽ കാണുകയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം പല അക്കൗണ്ടന്മാരും പ്രവർത്തികാരന്മാരും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനു് ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു് അതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊരു നിർദ്ദേശം സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചതു്.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : നോട്ടീസ് പ്രവർത്തികാരന്മാർ മുഖാന്തിരം തന്നെ ഒരേർപ്പാടു് ഇപ്പോൾ ഇല്ലേ?

MR. K. KUNJU PANICKAR : ഉണ്ടു്.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : അങ്ങനെ പ്രവർത്തികാരന്മാർ തരുന്ന നോട്ടീസിൽനിന്നും പട്ടാദാരൻ കൊടുത്ത ശരിയായ തുക കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലേ?

MR. K. KUNJU PANICKAR : ചിലപ്പോൾ കണ്ടുപിടിക്കാം. പക്ഷേ ചിലപ്പോഴും കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്.

MR. G. NARAYANAN TAMPI : The figures referred to by the Honourable Member relate to the year 1116. In the Audit Report and Appropriation Accounts for 1116 certain items of misappropriation in the Land Revenue Department were scheduled and in the proceedings certain measures have been suggested. It is stated that every year cases of misappropriations are increasing and that the amounts too are correspondingly increasing. There is no measure existing in the present system of Land Revenue administration for completely preventing this or effectively detecting such frauds in every case. The honourable member Mr. Kunju Panicker has suggested that the Savings Bank method of issuing intimation to parts as to the payment of taxes should be introduced. No doubt such a system can be introduced, and a communication from the Land Revenue authorities can be sent that the payment has been brought into account.

It is a very commendable proposition really feasible. The total ayacut revenue of the State is 40 lakhs of rupees and the number of pattadars over one lakh. There are more than 400 pakuthies in the State and the thandaper is a voluminous document. To give each and every individual a communication like the one proposed especially at a time of dearth of paper, is hardly practicable.

MR. M. R NARAYANA PILLAI : Instead of communicating to individual tax-payers, will it not be possible to publish their names in the Government Gazette?

MR. G. NARAYANAN TAMPI : Even that will not be possible. There are established methods of demand and collection. There are proverthicars and accountants in pakuthies and there are various methods of procedure prescribed in the Land Revenue Manual. There is a quarterly check by the Tahsildar and anual check by the Peishkar.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: How are the demands now made?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: By anchal and in person. From the pages of the Audit Report referred to, it might be seen that a total of only Rs. 1,000 has been brought out as cases of defalcation.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I remind the Honourable Member that it is only some of the important cases that were mentioned during that year-not all the cases?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Cases below 5 Rs. have not been mentioned. There are ten or fifteen items, the total of which is one thousand out of a demand of 40 lakhs. That shows the meticulous care of the administrative machinery of the Land Revenue Department. It is not a perfect system, Sir, and it is capable of improvement. Every time Jamabandi takes place the Jamabandi Officers suggest methods for obviating difficulties and improving methods. I shall read a particular portion from the Audit Report for 1117.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether the Audit Report has been accepted by the House?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: It is not a question of the acceptance by the Public Accounts Committee or not.

PRESIDENT: The point that I was anxious to make was that the Government, as soon as these misappropriations are brought to their notice, takes action. When cases were actually brought before the Head of the Government action was taken. Those things are chronicled in the Audit Report of 1117. Apart from that the action taken might be indicated by the member. Without refreshing your memory with that document you might indicate generally what has been done.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Whenever there was a case of misappropriation by creating false receipts, Government have always realised their dues and punished the offender.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: My object is not to show that Government have not taken sufficient action; but my object is to ask whether any method has been subsequently devised in order to stop misappropriation.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: The position is this. The immensity of the volume and the magnitude of the field that has to be covered are out of all proportion to the machinery that is available. A very large number of people throughout the period of one year are paying from half a chuckram to Rs. five thousand as tax. Under such conditions a perfect system cannot be brought out, human nature being what it is. It has been asked by an Honourable Member how it is possible for tax receipts being fabricated. I may here refer to the improvements that have been introduced in the tax receipt forms. A long time ago the tax receipt was a blank paper and there was no record of the receipt kept in the Pakuthi Cutcherry. Later on the system of counterfoil was introduced. Even in the counterfoil system an intrepid crook might just put a piece of paper above the carbon paper so that the impression of the carbon might not fall over the counterfoil. If a sum of Rs. 83-20 chs. and 2 cash was paid, the counterfoil will show only

[Mr. G. Narayanan Tampi]

Rs. 3-20-2 cash as current revenue or as arrears as the case may be and there would be little chance of detection of the balance amount. This is the sort of thing that has been brought to light in certain cases.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know what is the average pay of the people who are collecting taxes.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: The average pay of the proverthicar is Rs. 20 and he has to make a deposit of Rs. 500. Every month he has to remit the collection into the treasury. Every month when the Tahsildar inspects the pakuthi he has to make searching examination of the collections.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Do not the Accountants also issue tax receipts?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: The Accountant issues receipts in the name of the Proverthicar whose lieutenant the accountant is. He has to make a deposit of Rs. 200.

MR. K. P. ABRAHAM: What is the punishment given to such people?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: It is outright dismissal. This Government have no compunction in meting out the severest punishment to people who commit embezlement of public funds.

In the Audit Report it has been mentioned that in one case, there was a misappropriation of Rs. 60; in another case Rs. 166 in another Re. 1 Chs. 14; in another case Rs. 16 chs. 8; in another case Rs. 40 Chs. 21. In most of these cases, there have been either dismissals, prosecutions or long term suspensions. So during the whole of 1116 there were 84 cases. At any rate the entire amount misappropriated has been recovered from the security money.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I bring to the notice of Government that a case of misappropriation against one proverthicar in Chengannur amounted to Rs. 1,500. Here the official member stated that all the defalcations together did not exceed Rs. 1,000.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, I am speaking on the general lines of it. For nearly three years I have had the experience of administering a Division and dealing with proverthicars. In every sphere of human activity and endeavour, we have to realise that human nature is never perfect. The ideal ceases to be an ideal if it is reached.

MR. K. P. ABRAHAM: May I know whether there are instances of Proverthicars under dismissal or long-term punishment being condoned?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: There have been cases in which not only proverthicars but also other officers have been pardoned after review of their cases. But, there is no specific case of defalcation of public money proved against a man which has been condoned. In such cases the delinquent, I can assure the House, has very rarely escaped dismissal. I may point out to the House an instance. It was alleged against a peon, who was recruited from one of the sparsely

represented communities by the Public Service Commissioner, that he had received Rs. 5 from somebody. Although he denied the charge he said that he wanted to avoid all possible risk and paid the amount. saying that it was from his own pocket. The authorities concerned enquired into the case and the peon was suspended for two years. In Calendar Revision the Government promptly snubbed the District officer for his over generosity and eventually the peon was dismissed. Government have circularised the District Officers to the effect that defalcation of public money is a very serious crime and unless deterrent punishments are meted out there would be no possibility of safeguarding public money. My honourable friend Mr, Velayudhan Pillai pointed out that his purpose was merely to find out ways and means of improving the method and that his desire was not to see whether drastic punishments have been meted out or not. My answer is that what is humanly possible is being done. Government have been meting out severe punishments. In view of the steps that have been taken there is not the slightest tendency for this sort of thing to go up. So I hope the Honourable Member would accept the assurance that I have given him on behalf of Government, namely, that Government authorities revenue and central, would spare no pains to be particularly vigilent in safeguarding Government revenue. I might also mention in this connection that the Dewan President in his address to the Joint Session has specially pointed out that there is an idea that the land tax, as such, may be abolished altogether and that the new taxation that is being introduced, the agriculture income-tax, is only, the beginning of an end, namely, the happy condition for the poor ryot and the general improvement of the receipt system.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I ask the member whether the real intentions of the Government are sometimes frustrated by the Tahsildars in not giving effect to the orders immediately as desired by the Government?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, the point requires a little clarification.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I ask whether Government are aware that certain Accountants and Proverthicars who were placed under suspension in furtherance of the present public enquiry, were required by the Tahsildars to go on collecting paddy even after they were suspended?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: That is a different matter altogether.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I ask Government whether it will not be possible for them to send demand notices through Anchal so that the proverthi adhikaris may not defalcate the amount?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: That may be attempted to some extent. But there is a very large number of demand notices to be issued. So the accountant or the pakuthy peon goes about and gives the notices.

The suggestions made by the Honourable Members will however be kept in mind and action taken.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether there have been instances where complaints were received by Government saying that notices were served on people who have paid the tax already?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Yes, Sir, there have been complaints of malpractice in regard to the service of notices. The Proverthicar or The accountant or The Pakuthi peon might be so vigilant as to single out an occasion of the party's absence from home and then serve the notice by affixure and then tear it off.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Has it not been mentioned in this House that the Proverthicar would often say that the notice has been served and that it was not served?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: There have been cases of malpractices on the part of the subordinates as I have already stated. As a safeguard, we have taken a security of Rs. 500 from the Proverthicar and Rs. 200 from the Accountant. And then very serious punishment is meted out to the culprit when caught.

The point raised by Mr. T. P. Velayudhan Pillai regarding some Tahsildars delaying the orders of Government suspending certain people and allowing them to collect paddy or rice, will be enquired into. I may assure this Honourable House that it does not require any assurance about the past decade, and particularly the last seven years. Help is given where help is due and punishment is in exactly the same measure with concentrated strength and force. So I need not give any assurance on the part of the present Government. I hope the Honourable Member Mr. Velayudhan Pillai will see his way to withdraw the motion.

The motion was by leave withdrawn.

Motion No. 32.

MR. P. NARAYANA PILLAI: I beg to move to reduce the allotment of Rs. 1,11,676 for Division cutcherries by Re. 1. My object in doing so is to discuss the land assignment policy of Government.

Sir, it has been the custom to register Poromboke lands in favour of some people and such registry will not prejudicially affect the public. But recently this has been prohibited by a Government order. This is most unjust and inequitable. I do not question the motive that prompted Government to pass such an order. Probably a large number of individuals might have approached Government, and by exploiting the present food situation, attempted to get the registry of large areas of poromboke lands in the guise that they are willing to help Government and the country in increasing the production of food crops. Probably it is to defeat those selfish interests that Government have passed this order. But it has worked serious hardship among the general public. For example there are so many kavu porombokes......

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: A point of order. In this motion it is sought to engage the attention of the House the Land policy of Government. But the Division Peishkars have nothing to do with the general land policy. They are expected only to carry out the policy. Rs. 1,11,676 is allotted for Division Cutcherries.

PRESIDENT: I understand. But on page 5 you will find item No. 46 moved by Mr. Narayana Pillai. He can move this under that.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Some of these Kavus are places of worship of certain families. There will be no harm done to anybody by registering these lands in favour of those people. If all registry is to be prohibited in future these people will have no chance of having those places of worship registered in their names and people belonging to other communities might trespass on these places thereby wounding the religious sentiments of the people respecting those places as religious.

Again some individuals may own extensive lands and adjacent to those or in the midst of those, there may be one or two cents of poramboke lands. For the beneficial enjoyment of the larger holding, it may be necessary that these poramboke lands should be registered in their name,

PRESIDENT: I have found that the position is this. A man has 500 acres. He applies for 10 acres of poramboke for the beneficial enjoyment of that 500 acres of land and then at the edge of the 10 acres, he builds a house or a building for about Rs, 10,000 and then he says that for the beneficial enjoyment of that house or building, he wants 5 more acres, so that where a man owns 500 acres, he gets 15 acres of poramboke lands registered in his name over and above the encroachments that he has made. So many instances of beneficial enjoyments have occurred, and so many requests for registry of such lands have been made, that honourable members will realise that the policy underlying the Land Rules has become illusory. I want to make that clear at the beginning, so that there may be no misapprehension in the minds of Honourable Members.

Another thing that I have found is that Government officers and retired officers of Government take it upon themselves that it is a matter of privilege that each of them should have some lands registered in his name or in his wife's name. And large landholders want to encroach upon greater and greater lands, I find that many of the District officers find it difficult to refuse the importunities of either important officers of Government or important retired officials of Government or important members of the public. Members who were supposed to have taken violent part in the non-co-operation movement, and gentlemen who were supposed to have less violent part in that movement, gentlemen who by other means wanted to help Government, all these people wanted lands to be registered in their names. And they wanted registry of 5,10,200 or even 500 acres of land. The result of it all was that I came to the conclusion that if I gave effect to 1/100th of the personal and documentary requests for registry that have been made to me, there would not be one plot of arable land in the country.

Certain Honourable Members, certain officials, certain retired officials, and certain prominent members of the public, have all the chance of securing interviews with me. I give about 5 to 10 interviews in a day. Thus multiplying this number by the number of days in an

[President.]

year, it comes to 1825 at the rate of five interviews a day or taking a modest account roughly 1000 interviews an year. Supposing I am here for about seven years, it comes to 7000 interviews. About 25,000 requests are made by documents, thus totalling, we get about 32,000 applications for registry of lands. If I were to grant all these, what is to happen? So I have come to the conclusion that as long as I have the chance of administering the affairs of this country, I will have no more of these pudavals, or registries or transfers of rights or anything of the kind. That is my policy, and any other policy, it seems to me, would result in so much invidiousness, so much false hopes held by people who have no right to hold those hopes, and I felt that it is much better to be unpleasant to start with than to be unpleasant in the end. In other words I want to make it clear that in deserving cases short leases or in more deserving cases long leases of land will be given; but there is no question of assignments of land or registries of land, if I can help it when I am in this State.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, my object in moving this motion is only to request Government to modify that order passed so that it may not operate as a bar to people getting registry of small parcels of land which they may require.

PRESIDENT: I am afraid that, so far as I am concerned, I am not going to be a party to the assignment or registry of lands. That is the definite policy of the Government and so there is no point in your contention. But you may press your motion and if it is carried I will take it as a vote of censure on the Government.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, if assignment or registry is not possible, then my request is that permanent leases may be given so far as such cases are concerned. With these words, I commend my motion for the consideration of the House.

MR. K. KUNJU PANICKAR: വസ്തുക്കൾ സ്ഥിരമായി പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഗവൺമെൻറു ആർഡറിനെപ്പററി എനിക്കു യാതൊരു വിപരീതാഭിപ്രായവുമില്ല. എന്നിരിക്കിലും—

PRESIDENT: I am very glad to have been reminded. Kavu Parambu Registry is taken by a Hindu and was recently handed over to a Muhamedan. That is the sacred Kavu Parambu in regard to which registry is asked for.

MR. K. KUNJU PANICKAR: സർ, സാധുക്കളായ ആളുകൾ രണ്ടും മൂന്നും ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ പത്തും പന്ത്രണ്ടും വർഷങ്ങളായിട്ടു് ദേഹണ്ഡിച്ചു് അതിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അവരെ അതിൽനിന്നും ഇറക്കിവിടുക എന്നുള്ളതു് വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരു അവസ്ഥയാണു്.

PRESIDENT: Have they not acquired all that property and have they not acquired the income without recourse to law?

MR. K. KUNJU PANICKAR: ഇങ്ങനെ ദേഹണ്ഡിച്ച് അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അവരുടെ ദേഹണ്ഡത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. എങ്കിലും അവരെ അതിൽനിന്നും ഇറക്കിവിടുന്നതിന് പെട്ടെന്ന് അനുവദിക്കാതെ അവർക്ക് കുത്തകപ്പാട്ട വ്യവസ്ഥയിലെങ്കിലും ഒരു പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തേക്കു കൊടുക്കുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അവരോടു കാണിക്കുന്ന ഒരു കാരുണ്യമായിരിക്കും. ഇപ്പോഴത്തെ „Grow More Food" വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് കുത്തകപ്പാട്ടം കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ആളുകൾ പണം ചെലവാക്കി കൃഷിചെയ്യാൻ മടിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നുണ്ട്. കാരണം രണ്ടോമൂന്നോ കൊല്ലത്തേക്കുമാത്രമേ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നുള്ളു. ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നു മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കാണ് ഇപ്രകാരം ഭൂമി പാട്ടത്തിന് കൊടുക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ വെട്ടിത്തെളിച്ച് നന്നാക്കി കൃഷിക്ക് ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കി, ശരിയായി അനുഭവം എടുക്കാറാകുമ്പോൾ; മൂന്നുവർഷം തികയുകയും ചെയ്യും. ഇതിനിടയിൽ കൃഷിക്കാരനു പണച്ചെലവും ബുദ്ധിമുട്ടും വളരെയുണ്ടായിരിക്കും. മൂന്നുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ വസ്തുവിൽനിന്നും നിയമം അനുസരിച്ച് അയാളെ ഒഴിച്ചു വിടുകയും ചെയ്യും. ഇതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ മാതിരി സ്ഥലങ്ങൾ ഒരു പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തേക്ക് കുത്തകപ്പാട്ടമായി കൊടുക്കണം. അതു സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ ആറു വർഷത്തേക്കെങ്കിലും കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ മിക്കവാറും ആളുകൾ പാട്ടം പിടിക്കാൻ വിമുഖത കാണിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ആയതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ നയം ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനും തന്മൂലം രാജ്യത്ത് ക്ഷേമവും ഐശ്വര്യവും വർദ്ധിക്കുന്നതിനുമായി ആത്മാർത്ഥതയോടും സംതൃപ്തിയോടുംകൂടി കൃഷിചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ കൃഷിക്കാർക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ തത്വത്തോട് യോജിക്കുന്നു.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: സർ, തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കുത്തകപ്പാട്ടം ഏർപ്പാടു സംബന്ധിച്ച് ക്ലിപ്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ അതു ഭാവി സന്താനങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹകരമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ പുറമ്പോക്കുവസ്തുക്കൾ എന്ന് പറയുന്നതു കുളം പുറമ്പോക്ക്,

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

കാവ് പുറമ്പോക്ക്, വഴിയമ്പലംപുറമ്പോക്ക്, കരിങ്ങനാട്ടിയപുറമ്പോക്ക് ഇവകളാകുന്നു. ഈ പുറമ്പോക്കുകളിൽ ചിലത് ഓരോ സമുദായക്കാരുടെ കൈവശത്തിലിരിക്കുകയാണ്. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ, വള്ളിച്ചോല, വട്ടച്ചോല, കിഴവൻചോല എന്ന് മൂന്നു കാവുപുറമ്പോക്കുകളുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് ഈ സമുദായത്തിൽപെട്ട ഒരാൾ അതിലുള്ള കാടുമുഴുവൻ വെട്ടി തീ ഇട്ടു നശിപ്പിച്ചു. ഹിന്ദുക്കൾ ചേർന്ന് അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനിയായ റവന്യൂകമ്മീഷണർക്ക് അടിയന്തിരമായി കമ്പിയടിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്ഥലത്തുവന്ന് അന്വേഷിച്ചു. ൧൦ വർഷം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആ സ്ഥലം ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏല്പിക്കണമെന്ന് തീരുമാനമുണ്ടായി. മിടാലം പകുതിയിൽ കള്ളൻകുരിശടി ഉണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞ കുരിശടി പണ്ടു ഡച്ചുകാരെ പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ്. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറിന് പ്രത്യേകമൊരു ചുമതലയുണ്ട്. മതപരമായ ഏർപ്പാടുകൾക്കു വിരോധമല്ലാത്തരീതിയിൽ പുറമ്പോക്കുകൾ പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. മഹമ്മദീയൻെറ കൈവശമുള്ള സ്ഥലം ഒരു ഹിന്ദുവിന് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഓരോ മതസ്ഥന്മാർക്കുമുള്ളത് അതാതു മതസ്ഥന്മാർക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കണം. ഹിന്ദുമതത്തിൻെറ ട്രസ്റ്റിയാണെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെൻറ് ഹിന്ദുക്കളുടെ കാവുപുറമ്പോക്ക്, വഴിയമ്പലം പുറമ്പോക്ക് ഇവകളെ സംരക്ഷിക്കണം. കുത്തകപ്പാട്ടം കൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാട് നല്ലതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കളെ തീർച്ചയായും കുത്തകപ്പാട്ടത്തിന് കൊടുപ്പിക്കാൻ പാടില്ല.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR : *Karunagapalli cum Kartikapalli*) : ഇങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്ഥലം കുത്തകപ്പാട്ടമായി കൊടുത്തതായി മെമ്പറക്കറിയാമോ?

MR. T. C. KESAVA PILLAI : അറിയാം. മണക്കാട്ട് ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപമുള്ള പുറമ്പോക്ക് ഇപ്രകാരം കൊടുത്തതായി അറിവുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം മതപരമായ സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പട്ടിക പ്രവർത്തികാരന്മാരോട് സൂക്ഷിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കണം. കളിയൽ എന്നൊരു സ്ഥലമുണ്ട്. അവിടെ അരകനാട്ടുകാവ് എന്നൊരു കാവും അതിൽ ഒരു ശാസ്താക്ഷേത്രവും ഉണ്ട്. അവിടേയുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് രാജ്യത്തിനുതന്നെ ദോഷമാണ്. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വിവരം അറിഞ്ഞാൽ വളരെ മനസ്താപിക്കും. അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തണം.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞതുപോലെ കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ വലിയ തോതിൽ പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. ഭൂമി ഒട്ടുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന സാധുക്കൾക്കു, ഒരേക്കറോ, ൫൦ സെൻറോ, പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ആക്ഷേപമില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ളവർക്കു് പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഗവൺമെൻറു ഉത്തരവുകൊടുത്തതിനുശേഷം, തറവില കെട്ടിവയ്ക്കാൻ പണമില്ലാതെ വിഷമിച്ചു് ആ സൗകര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെയും അപ്രകാരമുള്ളവരിൽനിന്നും വസ്തു ഒഴിപ്പിച്ചതായി പാർവത്യകാർ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്കയും, അവരെ വസ്തുവിൽനിന്നും ഒരിക്കലും ഒഴിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതായ കഥ പലതും എനിക്കറിയാം. അങ്ങനെ പ്രവൃത്തിയാർ കള്ളറിപ്പോർട്ടയച്ചു് ഒഴിയാത്തവരെ ഒഴിഞ്ഞതായി റിക്കാർട്ട് ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളവരെയും ൫൦ സെൻറിൽ കൂടുതലില്ലാതെയുള്ള സ്ഥലത്തു കുടിയേറി താമസിക്കുന്നവരും സാരമായി ദേഹണ്ഡമുള്ളവരുമായവരെയും മററു സ്ഥലമില്ലാത്തവരായുള്ളവരെയും സ്ഥലത്തുനിന്നു ഇറക്കാതെ അവർക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലം കൈമാററം ചെയ്വാൻ പാടില്ലാ എന്നൊരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

MR. P. C. ADICHAN (*Nominated*) സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു വാക്കു് സംസാരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാ താലൂക്കുകളിലും കാവുപുറമ്പോക്കുകൾ ധാരാളമുണ്ടു്. അവ ഹിന്ദുക്കളുടെ ആരാധന സ്ഥലങ്ങളാണു്. അവയെ കാലക്രമത്തിൽ മററു സമുദായത്തിൽപെട്ടയാളുകൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. പത്തനാപുരം താലൂക്കിൽ അഞ്ചൽ പകുതിയിൽ പനയഞ്ചേരി എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ക്ഷേത്രമുണ്ടു്. അതിനു സമീപം ഒരു കാവുപുറമ്പോക്കുണ്ടു്. ആ സ്ഥലത്തു് ബ്രാഹ്മണരാണു് അധികം താമസിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതരസമുദായക്കാരായ ചിലർ പ്രസ്തുത കാവുപുറമ്പോക്കു് കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതുപോലെ മററു പല സംഭവങ്ങളുമുണ്ടു്. ഈ മാതിരി സംഗതികളിൽ ഗവൺമെൻറു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, അവിടുന്നു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻപദം കൈയേററനാൾ മുതൽ അവശസമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ, ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം വലിയ ആനന്ദവും, ഐശ്വര്യവും, പരിഷ്ക്കാരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏകദേശം അഞ്ചാറു മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു് സ്ഥലം പതിച്ചു

[Mr. P. C. Adichan.]

കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവശസമുദായസംരക്ഷകനോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞത് രണ്ടുകൊല്ലം പുരകെട്ടി താമസിക്കുന്നവർക്ക്, ൬-ം ൫൦-ം, സെന്റു സ്ഥലമെങ്കിലും പതിച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള സംസാരം കേട്ടതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ നിരാശ ഉളവായിരിക്കുന്നു. എന്താണെന്നു വച്ചാൽ അവിടന്നു കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഇവടെനിന്നു പോകുന്ന എന്നുപല സ്ഥലത്തും സംസാരമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഈ സങ്കടാവസ്ഥക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാകാതെ പോകുന്നപക്ഷം അത് വലിയ സങ്കടമാണ്. അവശസമുദായങ്ങളുടെ കൈവശം മുൻകാലങ്ങളിൽ ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ പലതും സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവർ കൈക്കലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ യാതൊരു സ്ഥലവുമില്ലാത്ത അനേകായിരം സാധുക്കളുണ്ട്. അവർക്കു കുറെ സ്ഥലമെങ്കിലും കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത് കഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞ ഇടവമാസം ൨൬-നു സാധുക്കളായ ൫൦ വീട്ടുകാരുടെ പുരകൾ കൊട്ടാരക്കര താലൂക്കിൽ കുളക്കടപ്രവൃത്തിക്കാർ അടിച്ചുപൊളിച്ചുകളഞ്ഞു. ആക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രസവിച്ചിട്ട് ൫-ദിവസം പോലുമാകാത്ത ശിശുവും തള്ളയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉള്ളവർ ആരും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ലെന്നുള്ളത് നിശ്ചയം. ഇക്കൂട്ടർ ൩൦-ം, ൪൦-ം, കൊല്ലംകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ മാതിരി സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഇപ്രകാരം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം ശട്ടം കെട്ടിയെന്നറിയുന്നതിൽ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഈ സംഗതികളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I also wish to place my views for the consideration of the House. At the outset I may be permitted to fully concede the position that the land policy recently adumbrated by the Government is a very sound one. There is no doubt about it. But with regard to the question of leasing out lands for limited periods this aspect may also be borne in mind. For reasons, historic or otherwise, certain communities could not go in for registry of lands in times past and they were serving the Government of His Highness the Maharaja in various capacities and they did not mind much at that time about the registry of land for agricultural or industrial purposes. But these are days when the principle of communal representation has been accepted and acted upon by Government in the matter of recruitment to the Public Service and naturally such communities have been denied the chances of getting entry into Public Service and compelled to seek other occupations to earn their livilihood.

under circumstances beyond their control. So my submission is that when applications of persons belonging to such communities who could not get registry of extensive areas in the past are received, they should be given special consideration, at least in the matter of leasing out lands,

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: പബ്ളിക്ക് സർവീസിൽ അസമത്വസമുദായങ്ങൾക്ക്, കൂടുതൽ ഉദ്യോഗങ്ങളുള്ള സമുദായങ്ങളോടൊപ്പം ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിന് സമ്മതമുണ്ടോ?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI That is not my position. I do not for a moment think that any person should be deprived of the lands already registered in his name or that a portion of land already registered should be set apart for registry to other communities. I have no complaint against those gentlemen who have by getting registry of extensive areas in their name, tried to improve the economic condition of the country in general and of their own in particular by making improvements on such lands. But in the matter of leasing out lands, this aspect of the question may be borne in mind by the Government.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: തല എണ്ണി ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഇപ്പോൾ പബ്ളിക്ക് സർവീസിലുള്ളത്. കുറവുള്ള സമുദായങ്ങൾക്കും മററുള്ള സമുദായങ്ങളോടൊപ്പം ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതു സമ്മതമാണോ എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: It is clear from my statement.

MR. KODIVEETIL C. RAMAN KUNJU (*Nominated*):—സർ. പ്രത്യേകം ചില വ്യക്തികൾക്ക് കാവുപുറംപോക്കുഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന് പറയുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ലാ, കാവുപുറമ്പോക്കു ഭൂമികൾ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നാലും അവയെ ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഏല്പിച്ച് അവരെക്കൊണ്ടു സംരക്ഷിപ്പിക്കണം. ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെന്റു കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നയം വളരെ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു ആലോചിക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. കഴിഞ്ഞ കുറെക്കാലമായി ഗവമ്മെന്റു അവശ സമുദായക്കാർക്കു സൌജന്യമായി ഭൂമികൾ പതിച്ചു കൊടുത്തുവരുന്നു. അതു അവർക്കു താമസിക്കുവാൻ ഭൂമിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ ഏതാനും ആളുകൾ താമസിക്കാൻ പോലും ഭൂമിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ലാ. നായർ റെഗുലേഷനും ഈഴവ റെഗുലേഷനും നടപ്പിൽ വന്നതിനു ശേഷം ഈ

[Mr. Kodiveetil C. Raman Kunju]

രാജ്യത്തെ ഈ രണ്ടു പ്രബല സമുദായങ്ങളിലും ഉള്ള ആളുകൾ വസ്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചു പിരിഞ്ഞു. ആ വസ്തുക്കൾ ഇപ്പോൾ നാൾക്കുനാൾ വിലയാധാരങ്ങൾ എഴുതി, വ്യവസായങ്ങളും കച്ചവടങ്ങളും നടത്തി പണം സമ്പാദിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ചെന്നു ചേരുകയും ഈ സമുദായങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് ഭൂമി ഇല്ലാതെയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ ഭൂമിയില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്രകാരം കുറച്ചു ധനികന്മാർ മാത്രം ഇവിടെ ഭൂസ്വത്തു ഉടമസ്ഥന്മാരായി ശേഷിക്കുകയും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ വലിയ ഒരു ഭാഗം ഭൂമി ഇല്ലാത്തവരായി തീരുകയും ചെയ്യും. അതു ആശാസ്യമല്ല, ഭാവിവിഷമകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ഭൂമിയില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുവന്നു ഒരു കാലത്തു എല്ലാവർക്കും താമസിക്കുന്നതിനു സ്ഥലംകൊടുക്കാൻ ഗവർമ്മെൻറു നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, അന്നു ഭൂമിയില്ലെങ്കിൽ ഗവർമ്മെൻറു വിചാരിച്ചാലും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാതെ വരുകയുംചെയ്യും. ഇതു യൂറോപ്പിലെ പോലെ സൌകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യരാജ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ മററാരുടെ സ്ഥലമെങ്കിലും ആക്രമിച്ച് കൈവശപ്പെടുത്തി കുടിയേറാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഇവിടെ അതിനു നിവൃത്തിയില്ലാ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകൾ മുഴുവൻ ഇവിടെ ജീവിക്കുകയും ചാവുകയുമല്ലാതെ അവക്കു മറെറാരിടത്തും പോകാൻ സാധിക്കയില്ലാ. അതു കൊണ്ട് ഇതുവരെ പതിച്ച് കൊടുത്തതു കഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെങ്കിലും റിസർവ്വ് ചെയ്യണം. താമസിക്കുന്നതിന് സ്ഥലമില്ലാത്തവർക്കു കാലാവധി ഇല്ലാത്ത പാട്ടത്തിന് പതിച്ച് കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണു എൻെറ അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരമായാൽ ഗവർമ്മെൻറ് ഈ സ്ഥലങ്ങൾ എപ്പോൾ തിരിച്ച് എടുക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലം ചിലവുകൂടാതെ തിരിച്ച് എടുക്കാൻ കഴിയും. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ ഒരുത്തനു ഒരു കുടിൽകെട്ടി കിടക്കുന്നതിന് രണ്ടായിരം രൂപാ കൊടുത്താലെ ഒരു സ്ഥലം കിട്ടുകയുള്ളുവെന്നു വരരുത്. മുൻ പറഞ്ഞ രീതിയിൽ കാലാവധിയില്ലാതെ കുത്തകപ്പാട്ടമായി പതിച്ച് കൊടുത്തിരുന്നാൽ ഈ വിഷമം വരികയില്ലാ. അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

SAHIB BAHADUR M. K. MACKAR PILLAI: സർ, പുറമ്പോക്കു ഭൂമികൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കൊ അയൽക്കാർക്കോ ആർക്കും പതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഞാൻ പറയുന്നതു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ പൊതുജ

ങ്ങൾക്കും ഗവർമ്മെൻറിനും അയൽക്കാർക്കും ദോഷമില്ലാത്ത ചില സ്ഥലങ്ങൾ അവരവരുടെ സ്വത്തുക്കളോടു ചേർത്തു അവരവൎക്ക് തന്നെ പതിച്ച് കൊടുക്കണമെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് മററുള്ളവൎക്ക് യാതൊരു ദോഷവും ഉണ്ടാകയില്ലാ. അപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ സൌജന്യരീതിയിൽ പതിച്ച് കൊടുക്കുകയൊ കുത്തകപ്പാട്ടത്തിന് കൊടുക്കുകയൊ ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ച്കൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. D. C. JOSEPH: I should congratulate the Government on the whole step that has been taken for the assignment of land in future. Government are aware as to what has happened by the reckless assignment of land to the Depressed Classes. But the Government know better and now at least they have realised the danger and evil of the policy followed by the predecessors of the present Dewan. Sir, I say that the backward communities are not benefited by these land assignments. I shall narrate one instance. About 1000 acres of land were assigned in Nanjinad in Tovala Taluk to the Depressed Classes. These lands were registered *en bloc*. Now these lands are in the hands of well-to-do people. As they are not able to pay the tax and as they are not in a position to invest money on the land for purposes of cultivation, they were purchased by the capitalists. Therefore I earnestly request the mover to accept the Government's policy and withdraw the cut motion.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI (*Nominated*): സർ, ഭൂമി പതിവു വിഷയത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറു ദീർഘദൃഷ്ടിയോടു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നയം അതീവ ബഹുമാന്യമാണെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ ഭൂമി ഇല്ലാത്ത ആളുകളുടെ നിരന്തര സങ്കടത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ എനിക്കു നിതരാം താല്പര്യമുണ്ടു്. ഭൂമിയില്ലാത്ത സാധു ജനങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെൻറിൻെറ മുമ്പാകെ അവരവരുടെ സങ്കടം രേഖപ്പെടുത്തി സമർപ്പിക്കുന്ന അപേക്ഷകൾക്ക് മുൻഗണന നൾകേണ്ടതു എത്രയും അത്യാവശ്യമാണ്. സൌജന്യ നിരക്കിൽ ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കുന്ന നയം തുടരേണ്ടതാണ്. ഒരേക്കറിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ ഇനിയും ആൎക്കും പതിച്ച് കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണു എൻെറയും അഭിപ്രായം. സൌജന്യമായി പതിച്ച് കൊടുക്കത്തക്ക ഭൂമികൾ പല താലൂക്കുകളിലും പകുതികളിലും ഇപ്പോഴും ധാരാളം കിടപ്പുണ്ടെന്നുള്ള കാൎയ്യം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഭൂമികളിൽ പലയിടത്തും സാധുക്കൾ പ്രവേശിച്ച് കുടിലുകൾ കെട്ടി കൃഷി ചെയ്തു ഉപജീവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഗവർമ്മെൻറു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്ര

[Mr. T. T. Kesavan Sastri.]

കാരം ഭൂമി പതിവു നിരുത്തലാക്കാൻ സന്ദർഭം വന്നതോടുകൂടി ഈ സാധുക്കളുടെ കുടിപാർപ്പു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ലാൻഡു റവന്യു അധികൃതന്മാരാൽ അവർ ബഹിഷ്കൃതരായി തീരാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ടു്. ആണറബിൾമെമ്പർ മി. രാമൻകുഞ്ഞു പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം നായർ ആക്ടിൻെറയും ഈഴവ ആക്ടിൻെറയും മക്കത്തായ നിയമം നടപ്പിലാകാൻ ഇടയാകുകയും ജനസംഖ്യയുടെ അമിതമായ വർദ്ധനവിന് ഇടവരികയും ചെയ്തുകൊണ്ടു വസ്തു ഉടസ്ഥന്മാർക്കുതന്നെ ഇപ്പോൾ താമസത്തിനു സൗകര്യമില്ലാതെ വന്നിരിക്കയാണ്. തന്നിമിത്തം നാട്ടിൻെറ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും താമസിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ വളരെപ്പേർ വിഷമം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽ ഗവർമ്മെൻറു ശ്രദ്ധിച്ചു് വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും ഓർക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും അഞ്ചും, ആറും, ഏഴും, എട്ടും സംവത്സരക്കാലം കൈവശം വച്ചും വൃക്ഷാദികൾ വച്ചു പിടിപ്പിച്ചും അനുഭവിച്ചു് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ റവന്യൂ അധികൃതന്മാരുടെ അധികാരത്തിന്മേൽ നിശ്ശേഷം വിട്ടുപോകുന്നു. ഇപ്പോൾതന്നെ പത്തനംതിട്ട, വൈക്കം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും പല കുടുംബക്കാരെയും ഇറക്കിവിടുവാൻ ഗവർമ്മെൻറു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തയ്യാറായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ആണറബിൾ മെമ്പർ ശ്രീമാൻ കെ. പി. കൊച്ചുകോരത്തരകൻ അവർകൾ അറിയിച്ചപ്രകാരം വേണ്ട ദേഹണ്ഡങ്ങൾ ചെയ്തു കൈവശം വച്ചു് അനുഭവിച്ചു് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ തിരിച്ചു് എടുക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് താമസ സൗകര്യത്തിനായി കുറേശ്ശ ഭൂമികൾ എങ്കിലും അവരുടെ പേരിൽ തിരിച്ചു് കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറു ഉടനടി സമയം ഒരാഡർ പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതു എത്രയും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു കാര്യമാണ്. സർ ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറു ദയാദൃഷ്ടിയോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒരു പക്ഷേ കാവുപുറമ്പോക്കുകളിൽ, താമസിക്കുന്നവരെത്തന്നെയും റവന്യൂ സിൽബന്ധികൾ നിർദ്ദയം ഇറക്കിവിടാതിരിക്കുന്നതിനും ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് എങ്കിലും കുത്തകപ്പാട്ട വ്യവസ്ഥയിൽ ആയാലും ഭൂമി അവർക്ക് തന്നെ കൊടുക്കുന്നതിനും ഗവർമ്മെൻറു ദയവായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെൻറിൻെറ ദയാദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞുകാണാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടു, ഞാൻ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, after the amplification of the policy from the Chair at the commencement of the discussion on this motion just a while ago, I do not feel myself called upon to make a detailed reply. The Dewan, as the President of this House and the sister House, has announced in unequivocal terms the present land policy of Government.

Prior to 1932 there was apparently no restriction in the matter of land assignment. The mere occupation of land, with the show of some sort of improvement on it, was then sufficient ground for the assignment of that land to the occupant concerned. It did not matter much in those days when the State had a much smaller population than it has today.

It is a notorious fact that, in Travancore, the population is increasing at the rate of about a lakh or so year by year. Ten years, back, in 1932, the population was about 51 lakhs. But today, Sir, in 1943, we know from the results of the last census that the population of the State is about 61 lakhs. The whole area of Travancore is less than 8000 square miles and only about a third or so of this area is habitable and cultivable land, the rest being reserve forests, backwaters, river-beds and so on. Land, evidently, is inelastic; but the population is not. Where shall we go for the land for colonisation and cultivation as time advances? Ours is already one of the most thickly populated countries in the world; and, the population is growing at an alarming rate. Many thousands of our men are serving in the War. When they return, they would require land for cultivation, in the absence of other occupation. Where shall we have the land for that purpose if the available area of Government land is indiscriminately assigned away? The policy so far pursued has obviously not erred on the side of equitable distribution On the other hand, it has resulted in the existence of large individual holdings. The time has therefore, arrived when we must needs cry halt, in the interests of the entire State, now and hereafter. Hence the present land policy enunciated by the far-seeing Dewan. This policy I may assure the House has been most carefully thought out in the best interests of the State.

In implementing the policy, Sir, we, your officers, have had the inestimable advantage of your personal directions to work it out in as equitable, a manner as possible while giving no quarter to the deliberate squatter. You have already pointed out to the House that, in many an instance, a man who squatted on ten cents of land, ostensibly for the beneficial enjoyment of his registered holding, so expanded his occupation that a far larger area than that covered by the patta has eventually come into his hands. For instance, many of the cardamom land-holders, mostly non-Travancoreans, are definitely holders of more than one hundred per cent of the land they had originally bargained for, paid for, and got patta for. That was the condition that prevailed in the past when Devicolam was practically an inaccessible area, excepting through the adjoining British Indian Districts. Now that the

Mr. G. Narayanan Tampi]

Pallivasal Road has been opened and as cardamom is one of the chief money crops of the State which very nearly has a monopoly in the world, sufficient land for its cultivation has to be made available to our people from the plains. This is another reason for severely penalising encroachment. Nevertheless, it has been alleged that Government have violated the rights of beneficial enjoyment and that people have been mercilessly evicted from lands under long term occupation involving enormous investments. These occupants, it may be remembered, walked into the venture with their eyes open and in deliberate disregard of the rules in force because, in 1932, Government prohibited all un-authorised occupation of land by the promulgation of appropriate rules in that behalf. Seeing that the encroachment craze still persisted in spite of these rules, this prohibition was made still more definite and was rigorously enforced by the Rules of 1935. Thus, there was an interregnum between the promulgation of these two sets of rules. This was truly a transition period for, under the rules of 1932 which were in operation for three years, most of the cases of unauthorised occupation were disposed of by ordering registry whereas, under the later rules of 1935, all encroachments were ordered to be evicted. It will thus be clear to the House that even the systematic encroachers on Government land have had some measure of latitude at their hands up to a stage beyond which they could not go in the larger interests of the State. Nor can it be contended that the ante-encroachment policy has been initiated without adequate warning.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ഹർജിക്കാർക്ക് ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: ഉണ്ട്.

So, under the rules of 1935, it has been laid down that all unauthorised occupations will be strictly evicted and, in the face of these rules, nobody had any business to occupy poramboke lands without permission, Hence nobody can, with any show of reason, arraign Government with harshness. As a matter of fact, with my experience in the District, I can submit before this House that, in the majority of cases, the occupation has not been *bona fide* in the proper sense of the term. On the other hand, in all deserving cases, special care has been and is being, taken to avoid hardship to parties. I can assure the House that Government have been specially considerate in such cases, while they do hold without any hesitation whatever that an occupation which is not found really *bona fide* ought to be regarded as a crime against the State.

I may specially mention in this connection that an extent of about 10,000 acres has been assigned to the members of the backward communities even, after prohibiting registries as a general measure. Although registries have since been completely stopped, land is being granted on lease in small plots for definite periods, subject to renewal for further

periods. The aim of Government is to distribute the available area among as many people as may be possible. There has not been the slightest intention to infringe upon enured rights, properly so called. I would beg the House to view this policy in the light of a surgical operation, an amputation for instance. Vivesection, to be sure, is the very perfection of cruelty. Still, the dismemberment of a limb to save human life, however acutely painful it may be for the time being, is the acme of charity and mercy in the ultimate result. So, in the present case, although the policy under discussion may cause some pain in individual cases here and there, it will and it must enure to the lasting advantage of the body politic as a whole in the times yet to be.

PRESIDENT: The House will now adjourn and meet again at 12 noon tomorrow.

The House adjourned at 6 P. M.

B. PARAMU,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.